

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 10.12.2010
KOM(2010) 738 v konečném znění

2010/0354 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007,
pokud jde o obchodní normy**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Balíček návrhů týkajících se jakosti sestává z návrhů, jejichž cílem je zavést soudržnou politiku jakosti zemědělských produktů zaměřující se na pomoc zemědělcům, aby lépe komunikovali ohledně vlastností, charakteristik a atributů zemědělských produktů, a na zajištění přiměřených informací pro spotřebitele. Balíček návrhů týkajících se jakosti obsahuje:

- návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o režimech jakosti zemědělských produktů [KOM(2010) XXXX];
- návrh na změnu nařízení (ES) č. 1234/2007 (jednotná společná organizace trhu) týkající se obchodních norem pro zemědělské produkty [KOM(2010) XXXX];
- pokyny, které stanoví osvědčené postupy pro vývoj a fungování systémů certifikace zemědělských produktů a potravin [K(2010) XXXX];
- pokyny k označování potravin pomocí chráněného označení původu (CHOP) a chráněného zeměpisného označení (CHZO) jako přísad [K(2010) XXXX].

1.1. Odůvodnění a cíle návrhu

Zemědělci a producenti zemědělských produktů čelí konkurenčnímu tlaku, který je důsledkem reformy politiky, globalizace, koncentrace vyjednávací síly v maloobchodním sektoru a stavu ekonomiky. Současně spotřebitelé stále více vyhledávají autentické produkty vyrobené za použití zvláštních a tradičních metod. Při naplňování této poptávky by měla být pro zemědělce z Unie významnou silnou stránkou a zdrojem konkurenční výhody rozmanitost a jakost zemědělské produkce Evropské unie.

Aby však mohli být spotřebitelé a kupující řádně informováni o charakteristikách a zemědělských vlastnostech zemědělských produktů, potřebují získat přesné a důvěryhodné informace uváděné v označení. Poskytnutí správných nástrojů pro producenty, aby mohli informovat kupující a spotřebitele o charakteristikách a zemědělských vlastnostech produktů, a jejich ochrana proti nekalým obchodním praktikám patří mezi hlavní cíle politiky jakosti zemědělských produktů Evropské unie.

Většina nástrojů již existuje na úrovni Evropské unie. Analýza a diskuse se zúčastněnými stranami ukázaly, že je možné je zlepšit, zjednodušit a zajistit jejich větší soudržnost. Balíček návrhů týkajících se jakosti si klade za cíl zlepšit právní předpisy EU v oblasti jakosti, zlepšit fungování vnitrostátních a soukromých systémů certifikace, aby byly jednodušší, transparentnější a srozumitelnější, přizpůsobitelné inovacím a aby představovaly menší zátěž pro producenty i správce.

1.2. Obecné souvislosti

Od 90. let 20. století byla politika jakosti zemědělských produktů Unie úzce identifikována se třemi režimy Unie, konkrétně s režimem chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, režimem ekologického zemědělství a režimem zaručených tradičních specialit. Navíc od zavedení společné zemědělské politiky poskytují obchodní normy Unie legislativní rámec pro spravedlivou hospodářskou soutěž a řádné fungování trhu. Tyto normy a režimy Unie byly v posledním desetiletí doplněny prudce rostoucím počtem systémů certifikace v soukromém sektoru – ty se snaží poskytovat spotřebitelům záruku charakteristik a vlastností představujících přidanou hodnotu, jakož i dodržení základních norem formou certifikace zajištění jakosti.

V roce 2006, v souvislosti s přepracováním režimu chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, se Komise zavázala vypracovat přezkum budoucí politiky, pokud jde o fungování tohoto nařízení a jeho budoucí vývoj¹.

V roce 2007 se konala významná konference, která spojovala všechny typy režimů jakosti: „Osvědčování jakosti potravin – zvýšení hodnoty zemědělských produktů“. Konference vyústila v roce 2008 ve vypracování Zelené knihy o jakosti zemědělských produktů², pro kterou bylo získáno přes 560 podrobných odpovědí zúčastněných stran a která poskytla vstupní údaje pro sdělení o politice jakosti zemědělských produktů³ z roku 2009. Takto byly vytyčeny následující strategické směry:

- zlepšit komunikaci mezi zemědělci, kupujícími a spotřebiteli o jakosti zemědělských produktů;
- zvýšit soudržnost nástrojů Evropské unie v oblasti politiky jakosti zemědělských produktů;
- snížit složitost různých režimů a údajů v oblasti označování, a usnadnit tak pro zemědělce, producenta a spotřebitele jejich využívání a chápání.

1.3. Stávající ustanovení v oblasti návrhu

Právní předpisy Evropské unie vytvářejí systém ochrany označení původu a zeměpisných označení, pokud jde o zemědělské produkty a potraviny. Harmonizovaný regulační systém byl v Evropské unii vytvořen v roce 1992, aby registroval cenné názvy zemědělských produktů a potravin vyráběných podle určité specifikace v dané zeměpisné oblasti producenty s uznaným know-how.⁴

¹ Dodatek k návrhu zápisu z jednání, 2720. zasedání Rady Evropské unie (zemědělství a rybolov), 20. března 2006 (7702/06 ADD1).

² KOM(2008) 641, 15.10.2008.

³ KOM(2009) 234, 28.5.2009.

⁴ Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12), kterým bylo zrušeno a nahrazeno nařízením (EHS) č. 2081/92. Systémy zeměpisných označení jsou stanoveny také pro vinařství a pro odvětví výroby lihovin a aromatizovaných vín.

V roce 1992 byl také v rámci režimu pro zaručené tradiční speciality zřízen rejstřík názvů potravinářských specialit, které mají tradiční charakter, buď na základě jejich tradičního složení nebo tradičního výrobního postupu.⁵

Pokud jde o obchodní normy, existuje rozsáhlý soubor právních předpisů, které se vyvíjely převážně podle jednotlivých odvětví, ve formě nařízení a směrnic přijatých na úrovni Rady i Komise.

Kromě toho existují určité nepovinné údaje o jakosti, jež jsou regulovány v rámci obchodních norem a zajišťují, že údaje popisující charakteristiky přidávající hodnotu nebo zemědělské vlastnosti nebo vlastnosti zpracování nejsou na trhu zneužívány a že se na ně může spotřebitel při identifikaci různých vlastností produktu spolehnout.

1.4. Soulad s ostatními politikami

Politika jakosti zemědělských produktů je součástí společné zemědělské politiky. V nedávném sdělení⁶ Komise o politice v období po roce 2013 bylo identifikováno několik klíčových problémů, včetně zachování rozmanitosti zemědělské činnosti ve venkovských oblastech a posílení konkurenceschopnosti, k jejichž řešení politika jakosti zemědělských produktů přispěje. Tato politika je také v souladu s prioritami Evropské unie stanovenými ve sdělení Evropa 2020,⁷ zejména s cíli podpory konkurenceschopnější ekonomiky, protože politika jakosti představuje jednu z vlajkových lodí konkurenceschopnosti zemědělství EU.

Tento návrh souvisí s politikou ochrany a informování spotřebitele, s politikou jednotného trhu a hospodářské soutěže a rovněž s vnější obchodní politikou a je s těmito politikami v souladu.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Konzultace

Proběhly rozsáhlé konzultace se zúčastněnými stranami. Hlavní fóra pro konzultace představovala poradní skupina pro jakost zemědělské produkce a konzultace zelené knihy⁸, jež v březnu 2009 vyvrcholily konferencí na vysoké úrovni, kterou uspořádalo české předsednictví. Rada ministrů přijala závěry⁹ ohledně sdělení na svém zasedání v červnu 2009. Evropský parlament přijal v březnu 2010 usnesení „Politika jakosti zemědělských produktů: jakou strategii zvolit?“¹⁰. V lednu 2010

⁵ Nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality (Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1–11).

⁶ KOM(2010) 672 v konečném znění, 18.11.2010.

⁷ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

⁸ Od 15. října do 31. prosince 2008.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029>

vydal své stanovisko Evropský hospodářský a sociální výbor¹¹ a v únoru 2010 i Výbor regionů.¹²

2.2. Hlavní výsledky konzultací

Celkově zúčastněné strany uvítaly směry stanovené ve sdělení z roku 2009. Hlavní vyjádřené názory byly následující:

- Pokud jde o označení původu a zeměpisná označení, byly vzneseny námitky proti zjednodušení režimu sloučením těchto dvou nástrojů („chráněného označení původu“ a „chráněného zeměpisného označení“). Spojení existujících systémů (pro víno, lihoviny, aromatizovaná vína a zemědělské produkty a potraviny) bylo vnímáno pozitivně většinou zúčastněných stran, kromě subjektů působících v odvětví vína a lihovin. Komise získala podporu pro další zjednodušení, vyjasnění a přehlednění systémů a pro posílení mezinárodního uznávání označení původu a zeměpisných označení.
- Pokud jde o zaručené tradiční speciality, zúčastněné strany vyjádřily téměř jednomyslnou podporu zachování režimu ZTS, což je dokladem jeho potenciálu a významu pro producenty tradičních produktů, které nesplňují podmínky režimu zeměpisných označení. Některé zúčastněné strany žádaly zjednodušení režimu, zejména ukončením možnosti zapsat do rejstříku názvy, aniž by byly vyhrazeny, a jeho zefektivnění. Zúčastněné strany zastupující producenty produktů, na které se vztahuje režim označení původu a zeměpisných označení, navrhly, že by režim mohl poskytovat odbytiště pro takové produkty, zejména pokud jsou používány v receptech.
- Pokud jde o obchodní normy, zúčastněné strany obecně uvítaly zjednodušení obchodních norem, označování místa hospodaření a další rozvoj nepovinných údajů o jakosti.
- Bylo upozorněno na nutnost řešit potřeby drobných producentů, pro které jsou režimy Unie pro označování původu a zeměpisné označování a zaručené tradiční speciality přílišnou zátěží.

2.3. Posouzení dopadů

V návaznosti na sdělení z roku 2009 a hlavní odpovědi na ně byla zpracována dvě posouzení dopadů s cílem prozkoumat možnosti, jež byly ve sdělení identifikovány. Tyto možnosti zahrnovaly označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality.

Pokud jde o **zeměpisná označení**, analýza ukázala, že na úrovni Unie existuje jednoznačné ospravedlnění režimu zeměpisných označení, a zamítla alternativy režimu Evropské unie z důvodu nízké efektivity a účinnosti (včetně společné regulace a samoregulace podle odvětví, žádného opatření na úrovni Evropské unie,

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCopinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/CORopinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN

ochrany prostřednictvím mezinárodní Lisabonské dohody,¹³ náhrady systémem oznamování pro vnitrostátní zeměpisná označení a ochrany prostřednictvím stávající kolektivní ochranné známky Společenství). Posouzení dopadu zjistila, že existují podstatné důvody pro snížení složitosti a usnadnění prosazování práva sloučením režimů pro zemědělské produkty a potraviny s režimy zavedenými v odvětví alkoholických nápojů, když by přitom zůstala zachována specifika jednotlivých systémů. Posouzení dopadů však připustilo odpor některých zúčastněných stran vůči této možnosti.

Analýza cenových údajů ukázala, že producent dosahuje u produktů s chráněným označením původu (CHOP) a chráněným zeměpisným označením (CHZO) vyšší návratnosti než v případě produktů bez označení a že označení CHOP implikuje vyšší cenu než označení CHZO. Celková hodnota zemědělských produktů a potravin prodávaných pod označením CHOP a CHZO činí 14,2 miliard EUR (1997) ve velkoobchodních cenách a odhaduje se na částku 21 miliard EUR ve spotřebitelských cenách. Pokud jde o obchod na vnitřním trhu, 18,4 % produktů s označením CHOP a CHZO je uváděno na trh mimo území členského státu, kde jsou vyráběny.

Posouzení dopadů zjistilo, že sloučení nástrojů pro chráněné označení původu (CHOP) a chráněné zeměpisné označení (CHZO) by snížilo výhody přidané hodnoty spojované s označením CHOP. Pokud jde o dopady na životní prostředí, studie ukazují, že některé produkty s označením CHOP a CHZO pocházejí ze systémů hospodaření s nízkým stupněm intenzity, které jsou spojovány s vysokou ekologickou hodnotou. Tato označení CHOP a CHZO poskytují ekonomickou oporu pro veřejné statky v oblasti životního prostředí. V rámci možností ponechaných pro analýzu mohou ve vhodných případech producenti zahrnout podmínky životního prostředí.

Pokud jde o **zaručené tradiční speciality**, byly analyzovány tři možnosti: zavedení výrazu „tradiční“ jako volitelného údaje o jakosti a zrušení současného režimu, žádné opatření EU a zjednodušení současného režimu (umožnit zápis do rejstříku pouze s vyhrazením názvu). Z posouzení dopadů vyplynulo, že zrušení režimu ZTS by vedlo ke ztrátě hospodářských a sociálních výhod názvu chráněného v celé EU a bylo zjištěno, že to je pro zúčastněné strany a normotvůrce EU nepřijatelné. Kromě toho možnost chránit názvy v rámci celého jednotného trhu byla identifikována jako funkce, kterou je možné účinně realizovat pouze na úrovni Unie. Vzhledem k současné nízké míře zavádění režimu zaručených tradičních specialit (ZTS) byly údaje omezené. Případové studie a průzkumy ukazují pozitivní ekonomické a sociální dopady, včetně zachování tradičních forem výroby, přístupu k výjimkám z hygienických předpisů v případě tradičních metod a ekonomických výhod registrace ZTS představujících přidanou hodnotu.

U nechráněných názvů se však ukázalo, že možnost zrušení by měla malý hospodářský nebo sociální dopad, protože této funkce by se mohly ujmout vnitrostátní nebo regionální režimy a že několik vnitrostátních režimů již toho úspěšně dosáhlo. Opatření na úrovni Unie by proto bylo v této oblasti obtížné ospravedlnit na základě subsidiarity.

¹³ Lisabonská dohoda o ochraně označení původu a o jejich mezinárodním zápisu (1958).

Ze sociálního hlediska bylo zjištěno, že označení CHOP, CHZO a ZTS přispívají k pokračování tradičních forem výroby, což prospívá jak producentům, tak spotřebitelům.

Posouzení dopadů pro zeměpisná označení i pro zaručené tradiční speciality však poukázalo na skutečnost, že těmto režimům se nepodařilo přilákat k účasti velmi **drobné producenty**. Bez ohledu na to, že drobní producenti jsou často spojeni s řemeslnými produkty, tradičními metodami a územním marketingem, režimy Evropské unie jsou považovány za zátěž, pokud jde o jejich uplatňování, nezbytné nákladné kontroly a požadované dodržování specifikací. Proto budou provedeny další studie a analýzy, aby se řešily problémy, kterým čelí drobní producenti, kteří se účastní na režimech jakosti v Unii. Na základě výsledků této analýzy Komise případně navrhne vhodná následná opatření.

Pokud jde o **obchodní normy**, kromě práce na posouzení dopadů již provedené v souvislosti se sdělením z roku 2009 budou další práce na posouzení dopadů případně souviset s návrhy na konkrétní normy v souvislosti s přenesenou pravomocí, pro což byl vytvořen právní rámec v rámci sladění nařízení č. 1234/2007 s Lisabonskou smlouvou.

Znění posouzení dopadů lze nalézt na následující internetové stránce:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/back_en.htm

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Shrnutí navrhovaných opatření

Jednotné nařízení o režimech jakosti zemědělských produktů předkládá tři vzájemně se doplňující režimy (označení původu a zeměpisná označení, zaručené tradiční speciality, nepovinné údaje o jakosti) v jediné regulační struktuře, pod dohledem jediného výboru pro politiku jakosti. Zvláštní nařízení se zabývá obchodními normami.

3.1.1. *Označení původu a zeměpisná označení, s výjimkou vín, aromatizovaných vín a lihovin*

Návrh zachovává a posiluje režim pro zemědělské produkty a potraviny, ale nespojuje režimy zeměpisných označení pro vína, lihoviny nebo aromatizovaná vína. S ohledem na relativně nedávné reformy právních předpisů týkajících se vína a lihovin by v této fázi měly tyto režimy zůstat odlišené. Tato otázka může být znovu posouzena později. Mezitím se budou pravidla režimu pro zemědělské produkty a potraviny sbližovat, kde to bude vhodné, s pravidly režimu pro vína.

Hlavní prvky, jež mají tento režim posílit a zjednodušit, jsou následující:

- uznání rolí a odpovědnosti skupin¹⁴ žádajících o zápis názvů s ohledem na sledování, propagaci a komunikaci;
- posílení a vyjasnění úrovně ochrany zapsaných názvů a společných symbolů Unie;
- zkrácení postupu zápisu názvů;
- byly objasněny příslušné úlohy členských států a skupin žádajících o zápis s ohledem na prosazování ochrany zapsaných názvů v celé Evropské unii a
- definice označení původu a zeměpisných označení jsou lépe sladěny s mezinárodním použitím.

Návrh zefektivňuje stávající postup zápisu označení původu a zeměpisných označení, protože zkracuje časové prodlevy. Kromě toho jsou objasněny některé právní otázky a je sladěna terminologie s nedávno přijatými právními předpisy o chráněných zeměpisných označích vína. Jsou také stanovena minimální společná pravidla pro úřední kontroly, aby bylo zajištěno, že produkt odpovídá specifikaci, a má správné označení na trhu. Působnost nařízení je zachována (zemědělské produkty určené pro lidskou spotřebu a některé další produkty), navíc je přidána hořká čokoláda.

3.1.2. *Zaručené tradiční speciality*

Návrh zachovává režim výhrady názvů zaručených tradičních specialit v rámci celé Evropské unie, ale ukončí možnost zápisu názvů bez výhrady. Funkce poskytování publicity, nikoli však ochrany, tradičním produktům se nejlépe naplňuje na vnitrostátní (nebo regionální) úrovni a opatření na úrovni Evropské unie tak nelze ospravedlnit. Obnovený režim zaručených tradičních specialit na úrovni Evropské unie je v několika ohledech zjednodušen (postup zápisu je zefektivněn zkrácením prodlev, postupy jsou sladěny s postupy zápisu pro CHOP a CHZO) a zacílen: kritérium tradice je kvůli posílení důvěryhodnosti režimu prodlouženo na 50 let (z 25 let), režim je omezen na hotová jídla a zpracované produkty a definice a procesní požadavky jsou podstatně zjednodušeny, aby byl režim srozumitelnější.

3.1.3. *Nepovinné údaje o jakosti*

Pokud jde o nepovinné údaje o jakosti, které mají s režimy jakosti společné to, že jsou nepovinné a pomáhají zemědělcům určit charakteristiky a vlastnosti produktu představující přidanou hodnotu na trhu, navrhuje se zahrnout je do předkládaného nařízení. Nepovinné údaje o jakosti se nemění co do obsahu, ale přizpůsobují se legislativnímu rámci Smlouvy o fungování Evropské unie.

3.1.4. *Obchodní normy*

V návaznosti na sdělení Komise o politice jakosti zemědělských produktů a následné diskuse je jasné, že obchodní normy mohou přispět ke zlepšení hospodářských

¹⁴ Každé sdružení producentů nebo zpracovatelů stejného produktu, bez ohledu na jeho právní formu nebo složení.

podmínek pro produkci a uvádění na trh, jakož i ke zvýšení jakosti těchto produktů. Minimální požadavek „řádné a uspokojivé obchodní jakosti“ se již v opatřeních pro řízení trhu vyskytuje. Rozšíření těchto minimálních požadavků na produkty, na které se nevztahují zvláštní normy, může být užitečné pro ujištění spotřebitelů, že produkty, které kupují, splňují základní jakostní kritéria.

Návrh rovněž bere v úvahu nutnost sladění se Smlouvou o fungování Evropské unie, a proto bude pravomoc přijímat a vyvíjet normy v budoucnu přenesena na Komisi.

Podle tohoto nového rámce bude ve všech odvětvích zaveden právní základ pro povinné označování místa hospodaření. To umožní Komisi, aby po příslušném posouzení dopadů a případ od případu přijímala v přenesené pravomoci akty týkající se možného povinného označování místa hospodaření na vhodné zeměpisné úrovni, aby byla naplněna poptávka spotřebitelů po transparentnosti a informacích. Jedno z prvních odvětví, v němž toto bude přezkoumáno, bude odvětví mléka a mléčných výrobků. Současně Komise předpokládá, že bude do budoucna zachováno povinné označování původu pro ta odvětví, v nichž již existuje.

3.2. Právní základ (je-li to nezbytné, zdůvodněte volbu právního základu)

Ustanovení čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3.3. Zásada subsidiarity a proporcionality

Pokud jde o **subsidiaritu**, režimy *označování původu a zeměpisných označení, zaručených tradičních specialit a nepovinných údajů o jakosti* zajišťují ochranu nebo výhradu názvů a údajů představujících přidanou hodnotu na celém území Evropské unie. Následkem toho nemají producenti, kteří nesplňují kritéria, možnost takové údaje používat. Pokud by údaje a názvy byly chráněny jednotlivými členskými státy, požívaly by takové údaje a názvy různou úroveň ochrany v jednotlivých členských státech, což by mohlo být pro spotřebitele zavádějící, mohlo by to bránit v obchodu uvnitř EU a umožnit nerovnou soutěž při uvádění produktů označených názvy a údaji implikujícími jakost na trh. Stanovení takových práv v celé Evropské unii lze provést efektivně a účinně pouze na úrovni Unie. 18 % hodnoty produktů prodávaných v rámci režimů CHOP a CHZO se obchoduje mimo území členského státu jejich původu a závisí na ochraně duševního vlastnictví, kterou zajišťuje režim platný v celé EU. Pokud jde o názvy chráněné v rámci režimu ZTS, je pro dotčené producenty prodej na vnitřním trhu významný. I nepovinné údaje o jakosti se vztahují na významné obchodní toky uvnitř Unie a odlišné definice a významy by fungování trhu bránily.

Režimy upravující *označení původu a zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality* závisí na symbolech Unie navržených tak, aby předávaly informace o povaze každého jednotlivého režimu jakosti. Aby se zajistilo, že spotřebitelé v celé Evropské unii symboly rozpoznají, a aby se tak zlepšilo porozumění tohoto režimu a usnadnil se přeshraniční obchod s jakostními produkty, musí být symboly stanoveny na úrovni Unie.

Zpracování a analýza žádostí o *označení původu a zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality* představuje úkol, který nemusí být prováděn na úrovni Evropské unie, s výjimkou některých prvků. Ty zahrnují posouzení způsobilosti k ochraně názvů v celé Evropské unii, dodržení práv dřívějších uživatelů názvů (zejména těch,

kterí nejsou z členského státu, kde byla žádost podána) a kontrolu žádostí, zda neobsahují zjevné chyby. Primární podrobná analýza žádosti však může být efektivněji a účinněji provedena na vnitrostátní úrovni.

Fungování režimů označování určených k identifikaci produktů majících určité kvality, které však nezajišťují ochranu ani výhradu názvů v celé Evropské Unii, mohou nejučinněji provádět vnitrostátní orgány. Z tohoto důvodu bude v navrhované revizi režimu *zaručených tradičních specialit* ukončena možnost zapisovat názvy, které nejsou chráněny.

Úloha kontroly všech režimů má být v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004 o úředních kontrolách týkajících se krmiv a potravin vykonávána v první řadě v rámci odpovědnosti příslušných vnitrostátních orgánů. Dohled nad kontrolními činnostmi vykonávanými členskými státy musí být prováděn na úrovni Unie, aby bylo možné zajistit důvěru v režimy potravinového práva v celé Evropské unii v souladu se zásadami stanovenými v uvedeném nařízení.

Pokud jde o **proporcionalitu**, režimy pro *označení původu a zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality* ukládají přísné dodržování specifikace produktu a účinnou kontrolu produkce, což může být pro producenty zatěžující. Je to však nezbytné a přiměřené za účelem zajištění důvěryhodnosti režimu a poskytnutí účinné záruky spotřebitelům, že předpisy byly dodrženy. Bez této záruky nelze očekávat, že spotřebitel zaplatí za nabízené jakostní produkty spravedlivou cenu. Na druhou stranu režimy *nepovinných údajů o jakosti* závisí primárně na vlastních prohlášeních o shodě učiněných producenty, které podléhají běžným zemědělským kontrolám prováděným členskými státy na základě posouzení rizik. Protože podmínky účasti v těchto režimech jsou mírnější než v případě označení původu a zeměpisných označení a zaručených tradičních specialit, je méně zatěžující systém účasti a kontrol přiměřený.

Režimy jakosti jsou nezbytnou součástí strategie rozvoje společné zemědělské politiky s cílem umožnit zemědělcům v Evropské unii, aby rozvíjeli své odborné dovednosti při uvádění vysoce jakostních produktů, které mají vlastnosti a výrobní charakteristiky představující přidanou hodnotu, na trh, a podpořit je v tom. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby měli k režimům přístup všichni zemědělci. Zemědělci se proto musí po úvaze rozhodnout, zda přijímají zátěž a závazek plynoucí z uvádění produktů na trh v rámci těchto režimů, stejně tak však platí, že výhod politiky pro zemědělské odvětví a pro spotřebitele je možné dosáhnout pouze tehdy, když bude mít k režimům přístup každý zemědělec, který si to bude přát. Z tohoto důvodu je přiměřené vzhledem k cíli, že režimy musí být uplatňovány každým členským státem na celém území.

3.4. Volba nástrojů

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o obchodních normách, které spočívá ve změně nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, které je sladěné s pravidly Smlouvy o fungování Evropské unie.

K nařízení je připojen paralelní legislativní návrh týkající se režimů jakosti zemědělských produktů nahrazující stávající nařízení Rady (ES) č. 509/2006 a (ES) č. 510/2006 a zahrnující stávající ustanovení týkající se nepovinných údajů o jakosti,

jež jsou v současné době obsažena v nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty¹⁵, a ve směrnici 2001/110/ES o medu¹⁶.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádné rozpočtové důsledky.

5. NEPOVINNÉ PRVKY: ZJEDNODUŠENÍ

Navrhované nařízení zjednodušuje správu režimů tím, že spojuje různé režimy jakosti zemědělských produktů, jakož i nepovinné údaje o jakosti, v jediném legislativním nástroji. Zajišťuje soudržnost nástrojů a větší srozumitelnost režimů pro zúčastněné strany. Návrh objasňuje a zjednodušuje předpisy pro členské státy, které jsou primárně odpovědné za provádění a kontrolu režimů.

Hlavní prvky zjednodušení jsou:

- kde je to možné, jsou kombinována pravidla pro postupy uplatňování a kontroly, z čehož plynou výhody, pokud jde o soudržnost pravidel v rámci všech režimů a ukončení současných rozdílů v postupech;
- kde je to možné, jsou postupy zkráceny a zefektivněny;
- zavádí se objasnění, zejména ve vztahu k právům duševního vlastnictví;
- zavádí se jednodušší koncepce, jež jsou srozumitelnější pro spotřebitele, zejména v režimu zaručených tradičních specialit;
- pro všechny režimy je zřízen jediný výbor (výbor pro politiku jakosti). Nahrazuje dva výbory, které fungují v současné době – pro režim označení původu a zeměpisných označení a pro režim zaručených tradičních specialit.

Pokud jde o obchodní normy, navrhovaná změna nařízení (ES) č. 1234/2007 bude znamenat zjednodušení postupů a zvýšení transparentnosti, co se týče ustanovení o obchodních normách.

¹⁵ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 45.

¹⁶ Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007,
pokud jde o obchodní normy**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁷,s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁸,

poté, co postoupily návrh vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) „Sdělení o politice jakosti zemědělských produktů“, které Komise předložila dne 28. května 2009, stanoví strategické směry, jejichž cílem je zlepšit politiku jakosti zemědělských produktů Unie¹⁹. Toto sdělení a následná projednání jeho hlavních bodů Evropským parlamentem, Radou, Evropským hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů, jakož i četné příspěvky, které vyplynuly z veřejných konzultací, by měly být zohledněny. Zejména se považuje za vhodné zachovat obchodní normy podle odvětví nebo produktů, aby se zohlednila očekávání spotřebitelů a přispělo ke zlepšení hospodářských podmínek produkce zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, jakož i ke zlepšení jejich jakosti.
- (2) Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“)²⁰, zachovalo u obchodních norem odvětvový přístup, který stanovily předcházející společné organizace trhů. Obchodní normy se vyvíjely jedna po druhé s různými v dané době platnými právními nástroji u jednotlivých produktů. Ucelenější přístup by přispěl k tomu, že by byly pro spotřebitele srozumitelnější a producentům by pomohl jednodušeji sdělit údaje o vlastnostech a ukazatelích jejich produktů. Je proto vhodné zavést v této oblasti horizontální právní předpisy.

¹⁷ Úř. věst. C ..., s. ...¹⁸ Úř. věst. C ..., s.¹⁹ KOM(2009) 234, 28.5.2009.²⁰ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 45.

- (3) Nařízení (ES) č. 1234/2007 svěřuje Komisi pravomoci k provádění některých ustanovení o obchodních normách.
- (4) V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je tak třeba uvést pravomoci Komise, které jsou jí svěřeny k provádění ustanovení o obchodních normách stanovených v nařízení (ES) č. 1234/2007, do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (5) Komise by měla mít pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem doplnění nebo změny některých nepodstatných prvků oddílu I kapitoly I hlavy II části II nařízení (ES) č. 1234/2007. Měly by být vymezeny prvky, u nichž může být uvedena pravomoc vykonávána, a rovněž podmínky, za jakých má k jejímu přenesení dojít.
- (6) Aby bylo možno zajistit jednotné používání obchodních norem ve všech členských státech, měla by být Komise podle článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie pověřena přijímáním prováděcích aktů. Pokud se výslovně nestanoví jinak, Komise by měla přijmout uvedené prováděcí akty v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. [xxxx/yyyy] ze dne ... [vyplnit po přijetí nařízení o kontrolních mechanismech podle čl. 291 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež se momentálně projednává v Evropském parlamentě a v Radě].
- (7) Použití norem pro uvádění zemědělských produktů na trh může přispět ke zlepšení hospodářských podmínek produkce a uvádění na trh, jakož i k jakosti těchto produktů. Uplatnění těchto norem je proto v zájmu producentů, obchodníků i spotřebitelů.
- (8) Aby se zajistilo, že všechny produkty jsou řádné a uspokojivé obchodní jakosti, a aniž jsou dotčena ustanovení přijatá v potravinářském odvětví, a zejména obecné potravinové právo obsažené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin²¹, a zásady a požadavky uvedeného nařízení, bylo by vhodné zavést základní obecnou obchodní normu plánovanou výše uvedeným sdělením Komise pro produkty, na než se nevztahují obchodní normy podle odvětví nebo produktů. Pokud tyto produkty případně splňují platnou mezinárodní normu, měly by se považovat za produkty splňující obecnou obchodní normu.
- (9) U některých odvětví a/nebo produktů, jsou definice, označení a/nebo obchodní názvy významným prvkem pro určení podmínek hospodářské soutěže. Je proto vhodné stanovit definice, označení a/nebo obchodní názvy pro tato odvětví a/nebo tyto produkty, které lze použít pouze pro uvádění na trh v Unii u produktů, které splňují odpovídající požadavky.
- (10) Podle nařízení (ES) č. 1234/2007 byla Komise dosud pověřena přijetím ustanovení o obchodních normách pouze pro některá odvětví. Vzhledem k jejich vysoce technické povaze a potřebě neustále zvyšovat jejich účinnost a přizpůsobovat je vyvíjející se obchodní praxi je vhodné rozšířit tento přístup na všechny obchodní normy a stanovit kritéria, která musí být zohledněna při zavádění příslušných pravidel.

²¹ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

- (11) Obchodní normy by měly zajistit, aby se na trh dodávaly produkty standardizované a uspokojivé jakosti. Měly by se týkat především definic, klasifikace, úpravy a označování, balení, metody produkce, ošetření, dopravy, informací o producentech, obsahu některých látek, souvisejících správních dokladech, skladování, osvědčování, uvádění na trh i lhůt.
- (12) Zejména proto aby spotřebitelé dostávali vhodné a transparentní informace o produktech by mělo být možné zjistit přiměřené údaje o místu hospodaření podle jednotlivých případů na odpovídající zeměpisné úrovni s ohledem na zvláštnosti určitých odvětví, především pokud jde o zpracované zemědělské výrobky.
- (13) Je vhodné stanovit některé enologické postupy a omezení pro výrobu vína.
- (14) Komise by při definování obchodních norem podle odvětví nebo produktů měla rovněž vzít v úvahu očekávání spotřebitelů, specifčnost jednotlivých odvětví a doporučení mezinárodních subjektů. Aby byly splněny mezinárodní normy, měla by Komise u dalších enologických postupů zpravidla vycházet z enologických postupů doporučených Mezinárodní organizací pro révu a víno (OIV).
- (15) Může být nezbytné přijmout zvláštní opatření, zejména analytické metody, aby nedocházelo k zneužívání, pokud jde o jakost a původ produktů nabízených spotřebitelům. V zájmu zajištění souladu s obchodními normami je třeba zavést kontroly a uplatňovat sankce, pokud tyto povinnosti nejsou splněny. Odpovědnost za tyto kontroly by měly přijmout členské státy.
- (16) Obchodní normy by se měly zpravidla uplatňovat na všechny produkty uváděné na trh v Unii. Je třeba stanovit zvláštní pravidla pro produkty dovážené ze třetích zemí, podle nichž zvláštní předpisy platné v určitých třetích zemích mohou být důvodem odchylek od obchodních norem, je-li zaručena jejich rovnocennost s právními předpisy Unie. Ustanovení týkající se vína by se měla uplatňovat s ohledem na dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (17) Je vhodné stanovit pravidla pro zařazení moštových odrůd, podle nichž by členské státy, které vyprodukují více než 50 000 hektolitrů za rok, měly být i nadále zodpovědné za třídění moštových odrůd, z nichž se na jejich území může vyrábět víno. Některé moštové odrůdy by se měly vyloučit.
- (18) Pokud jde o roztíratelné tuky, je vhodné zavést pro členské státy možnost zachovat nebo přijmout některé vnitrostátní předpisy o jakostních třídách.
- (19) V odvětví vína by členským státům mělo být umožněno omezit nebo vyloučit používání některých enologických postupů a zachovat přísnější omezení pro vína produkovaná na jejich území, jakož i povolit pokusné použití nepovolených enologických postupů za podmínek, jež musí být stanoveny.
- (20) Nařízení (ES) č. 1234/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1234/2007 se mění takto:

- 1)* Vkládá se nový článek 4a, který zní:

„Článek 4a

[Přijetí aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů]

Jsou-li Komisi svěřeny pravomoci, jedná postupem podle článku 196a v případě aktů v přenesené pravomoci a postupem podle článku 196b v případě prováděcích aktů, pokud toto nařízení výslovně nestanoví jinak.“

- 2) V části II hlavě II kapitole I oddílu I se před článek 113 vkládají nové články, které zní:

„Článek 112a

Oblast působnosti

Aniž jsou dotčena jakákoli jiná ustanovení vztahující se na produkty uvedené v příloze I a na zemědělský líh podle části I přílohy II, jakož i předpisy přijaté ve veterinářském a v potravinářském odvětví s cílem zajistit u produktů dodržování hygienických a zdravotních norem a chránit zdraví zvířat a lidí, stanoví tento oddíl pravidla týkající se obecné obchodní normy a obchodních norem podle odvětví a/nebo produktů pro produkty uvedené v příloze I a zemědělský líh uvedený v části I přílohy II.

Článek 112b

Soulad s obecnou obchodní normou

1. Pro účely tohoto nařízení splňuje produkt „obecnou obchodní normu“, pokud je řádné a uspokojivé obchodní jakosti.
2. Pokud obchodní normy podle článků 112e, 112f a 112h a směrnic Rady 2000/36/ES*, 2001/112/ES**, 2001/113/ES***, 2001/114/ES****, 2001/110/ES*****, 2001/111/ES***** nebyly stanoveny, produkty uvedené v příloze I tohoto nařízení, které jsou připraveny pro maloobchodní prodej jako potraviny určené pro lidskou spotřebu podle čl. 3 sedmého pododstavce nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002*****, lze uvést na trh pouze v případě, že splňují obecnou obchodní normu.
3. Je-li produkt určený k uvedení na trh v souladu s případnou platnou normou přijatou některou z mezinárodních organizací uvedených v příloze XIIb, považuje se za produkt splňující obecnou obchodní normu.

Článek 112c

Přenesené pravomoci týkající se obecné obchodní normy

Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijmout a pozměnit požadavky týkající se obecné obchodní normy podle čl. 112b odst. 1 a pravidla o souladu podle odstavce 3 uvedeného článku či se od nich odchýlit, aby reagovala na změny situace na trhu a zohlednila zvláštnost každého odvětví.

Článek 112d

Obchodní normy podle odvětví nebo produktů

Produkty, pro něž byly stanoveny obchodní normy podle odvětví nebo produktů, lze uvést na trh v Unii pouze v souladu s touto normou.

Článek 112e

Stanovení a obsah obchodních norem podle odvětví nebo produktů

1. Aby zohlednila očekávání spotřebitelů a přispěla ke zlepšení hospodářských podmínek produkce zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, jakož i ke zlepšení jejich jakosti, může Komise ve všech stádiích uvádění na trh přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci obchodní normy podle odvětví nebo produktu uvedené v článku 112a, jakož i odchylky od použití těchto norem či výjimky z jejich uplatnění, s cílem přizpůsobit se neustále se měnícím tržním podmínkám a vyvíjející se poptávce spotřebitelů, zohlednit vývoj u příslušných mezinárodních norem a zabránit vytváření překážek při inovaci produktů.
2. Obchodní normy uvedené v odstavci 1 se mohou případně týkat požadavků na:
 - a) definici, označení a/nebo obchodní názvy jiné než ty, jež jsou stanoveny v tomto nařízení a seznamech jatečně upravených těl a jejich částí, na něž se použije příloha XIIa;
 - b) klasifikační kritéria, jako je rozdělení do tříd, hmotnost, velikost, věk a kategorie;
 - c) odrůdu nebo plemeno či obchodní typ;
 - d) úpravu a obchodní názvy, označování související se závaznými obchodními normami, balení, pravidla platná pro balírny/třídírny, označení, obaly, rok sklizně a použití zvláštních názvů;
 - e) kritéria, jako jsou vzhled, soudržnost, zmasilost, vlastnosti produktu;
 - f) zvláštní látky použité v produkci nebo součásti či složky, včetně jejich množstevního obsahu, čistoty a identifikace;

- g) způsob hospodaření a produkční metody, včetně enologických postupů a souvisejících správních pravidel, a provozní okruh;
 - h) scelování moštů a vín, včetně jeho definic, míchání a jeho omezení;
 - i) metody ošetření a teplotu;
 - j) místo hospodaření a/nebo původ;
 - k) četnost sběru, dodávky, konzervaci a manipulaci;
 - l) identifikaci nebo evidenci producenta a/nebo průmyslových zařízení, v nichž se produkt připravoval nebo zpracovával;
 - m) procentní podíl obsahu vody;
 - n) omezení, pokud jde o použití některých látek a/nebo postupů;
 - o) zvláštní použití;
 - p) obchodní dokumentaci, průvodní dokumenty a rejstříky, které mají být vedeny;
 - q) skladování, dopravu;
 - r) ověřovací řízení;
 - s) podmínky odbytu, držení, oběhu a použití produktů, které nejsou v souladu s obchodními normami podle odvětví nebo podle produktů uvedených v odstavci 1 a/nebo definicemi, označeními a/nebo obchodními názvy uvedenými v článku 112f, jakož i nakládání s vedlejšími produkty;
 - t) lhůty;
 - u) oznámení členských států, oznámení různých zařízení příslušným orgánům členských států a pravidla pro získávání statistických údajů o trzích s různými produkty.
3. Obchodní normy podle odvětví nebo produktů uvedené v odstavci 1 se stanoví, aniž jsou dotčena ustanovení o nepovinných údajích o jakosti obsažená v nařízení Evropského parlamentu a Rady***** [nařízení o režimech jakosti zemědělských produktů], a přitom se zohlední:
- a) charakteristické znaky dotčených produktů;
 - b) potřeba zajistit podmínky snadného uvádění těchto produktů na trh;
 - c) zájem spotřebitelů získávat přiměřené a srozumitelné informace o produktech, včetně místa hospodaření, které má být určeno podle jednotlivých případů na odpovídající zeměpisné úrovni;

- d) případně metody k určení jejich fyzikálních, chemických a organoleptických vlastností;
- e) doporučené normy přijaté mezinárodními subjekty.

Článek 112f

Definice, označení a/nebo obchodní názvy pro některá odvětví a/nebo produkty

1. Definice, označení a/nebo obchodní názvy stanovené v příloze XIIa se použijí na tato odvětví nebo produkty:
 - a) olivový olej a stolní olivy;
 - b) víno;
 - c) hovězí a telecí maso;
 - d) mléko a mléčné výrobky určené pro lidskou spotřebu;
 - e) drůbeží maso;
 - f) roztíratelné tuky určené pro lidskou spotřebu.
2. Definice, označení a/nebo obchodní názvy stanovené v příloze XIIa lze v Unii použít pouze pro uvádění na trh u produktů, které splňují odpovídající požadavky stanovené v příloze XIIa.
3. V zájmu přizpůsobení vyvíjející se poptávce spotřebitelů, zohlednění technického pokroku a zabránění vzniku překážek při inovaci produktů může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijmout nezbytné změny definic a obchodních názvů stanovených v příloze XIIa, odchylek od nich a jejich výjimek.

Článek 112g

Přípustná odchylka

S cílem zohlednit zvláštnosti jednotlivých odvětví může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijmout přípustnou odchylku od každé normy; je-li překročena, má se zato, že normu nesplnila celá šarže produktů.

Článek 112h

Enologické postupy

1. Pokud Mezinárodní organizace pro révu a víno (OIV) doporučila a zveřejnila analytické metody, podle kterých může být určeno složení výrobků, a pravidla, podle kterých může být stanoveno, zda tyto výrobky nebyly podrobeny nepovoleným enologickým postupům, použijí se tyto metody a pravidla.

V případě neexistence metod a pravidel doporučených a zveřejněných OIV přijme odpovídající metody a pravidla Komise podle čl. 112e odst. 2 písm. g).

Až do přijetí těchto pravidel se používají metody a pravidla povolené dotyčným členským státem.

2. Při výrobě a ošetření výrobků v odvětví vína v Unii se použijí pouze enologické postupy povolené v souladu s přílohou XIIc a stanovené v čl. 112e odst. 2 písm. g) a čl. 112k odst. 2 a 3.

První pododstavec se nevztahuje na:

- a) hroznovou šťávu a zahuštěnou hroznovou šťávu;
- b) hroznový mošt a zahuštěný hroznový mošt určený k výrobě hroznové šťávy.

Povolené enologické postupy se použijí pouze k řádné vinifikaci, řádnému uchovávání nebo k řádnému vývoji výrobku.

Výrobky v odvětví vína se vyrábějí v Unii v souladu s příslušnými omezeními stanovenými v příloze XIIc.

Výrobky v odvětví vína uvedené na seznamu v části II přílohy XIIa, které byly podrobeny enologickým postupům, jež Unie nebo případně konkrétní stát nepovolují, nebo postupům, jež porušují omezení stanovená v příloze XIIc, nelze v Unii uvádět na trh.

3. Při povolování enologických postupů pro víno uvedených v čl. 112e odst. 2 písm. g) Komise:
 - a) vychází z enologických postupů a analytických metod doporučených a zveřejněných OIV a z výsledků pokusného použití dosud nepovolených enologických postupů;
 - b) zohledňuje ochranu lidského zdraví;
 - c) bere v úvahu případné riziko, že spotřebitelé mohou být na základě svého ustáleného očekávání a vnímání uvedeni v omyl, a zohlední, do jaké míry může dostupnost a vhodnost informačních prostředků toto riziko vyloučit;
 - d) dbá na to, aby přirozené a podstatné vlastnosti vína byly zachovány a aby nedošlo k zásadní změně ve složení daného výrobku;
 - e) zajišťuje přijatelnou minimální úroveň péče o životní prostředí;
 - f) dodržuje obecná pravidla týkající se enologických postupů a omezení stanovená v příloze XIIc.

Článek 112i

Moštové odrůdy

1. Výrobky uvedené v části II přílohy XIIa a vyrobené v Unii se vyrábějí z moštových odrůd zařazených podle odstavce 2 tohoto článku.
2. S výhradou odstavce 3 zařadí členské státy moštové odrůdy mezi ty, které mohou být vysazovány, opětovně vysazovány nebo štěpovány na jejich území pro účely výroby vína.

Členské státy mohou zařadit pouze moštové odrůdy, které splňují tyto podmínky:

- a) daná odrůda náleží k druhu réva vinná (*Vitis vinifera L.*) nebo pochází z křížení révy vinné s jinými druhy rodu *Vitis*;
- b) odrůda není jednou z těchto: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton a Herbemont.

Je-li moštová odrůda vyňata ze zařazení uvedeného v prvním pododstavci, musí se do patnácti let po vynětí vykloučit.

3. Členské státy, které nevyrobí za hospodářský rok více než 50 000 hektolitrů vína vypočtených podle průměrné výroby za posledních pět hospodářských let, jsou osvobozeny od povinnosti zařazení uvedené v odst. 2 prvním pododstavci.

Avšak i v členských státech uvedených v prvním pododstavci lze pro účely výroby vína vysazovat, opětovně vysazovat nebo štěpovat pouze moštové odrůdy, které jsou v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem.

4. Odchylně od odst. 2 prvního a třetího pododstavce a odst. 3 druhého pododstavce povolí členské státy pro vědecko-výzkumné a pokusné účely vysazování, opětovné vysazování nebo štěpování těchto moštových odrůd:
 - a) moštové odrůdy, které nejsou zařazené, pokud se jedná o členské státy uvedené v odstavci 3;
 - b) moštové odrůdy, které nejsou v souladu s odst. 2 druhým pododstavcem písm. a) a b), pokud se jedná o členské státy uvedené v odstavci 3.

5. Plochy osázené moštovými odrůdami pro účely výroby vína, které byly vysázeny v rozporu s odstavci 2, 3 a 4, se vykloučí.

Tyto plochy se však vykloučit nemusí, je-li jejich produkce určena výhradně ke spotřebě domácnosti vinaře.

6. Členské státy přijmou opatření nezbytná ke kontrolování toho, zda výrobci dodržují odstavce 2 až 5.

Článek 112j

Zvláštní použití vína

S výjimkou lahvového vína, u kterého lze prokázat, že se plnění uskutečnilo před 1. zářím 1971, může být víno vyrobené z moštových odrůd uvedených v zařídění vytvořeném v souladu s čl. 112i odst. 2 prvním pododstavcem, avšak neodpovídající žádnému z druhů podle části II přílohy XIIa, použito jen pro vlastní spotřebu domácnosti vinaře, k výrobě vinného octa nebo k destilaci.

Článek 112k

Vnitrostátní pravidla pro některé produkty a/nebo některá odvětví

1. Bez ohledu na čl. 112e odst. 1 mohou členské státy přijmout nebo zachovat vnitrostátní pravidla stanovující různé jakostní třídy pro roztíratelné tuky. Tato pravidla musí umožňovat zařazování do zmíněných jakostních tříd na základě kritérií týkajících se zejména použitých surovin, organoleptických vlastností výrobků a jejich fyzikální a mikrobiologické stability.

Členské státy, které využijí tuto možnost stanovenou v prvním pododstavci, zabezpečí, aby na výrobcích ostatních členských států, které splňují kritéria stanovená uvedenými vnitrostátními pravidly, mohly být za nediskriminačních podmínek používána označení odpovídající kritériím uvedeným v těchto pravidlech.

2. Členské státy mohou omezit nebo vyloučit používání některých enologických postupů a stanovit přísnější omezení pro vína povolená právem Unie, která jsou vyráběna na jejich území, s cílem podpořit zachování podstatných vlastností vín s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením a šumivých a likérových vín.

Členské státy sdělí tato vyloučení a omezení Komisi, která o nich uvědomí ostatní členské státy.

3. Členské státy mohou povolit pokusné použití nepovolených enologických postupů za podmínek, jež určí Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých podle odstavce 4.
4. V zájmu zajištění správného a transparentního uplatňování může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci určit podmínky pro použití odstavců 1, 2 a 3, jakož i podmínky držení, oběhu a použití výrobků získaných pokusnými postupy uvedenými v odstavci 3.

Článek 112l

Obchodní normy vztahující se na dovoz a vývoz

S cílem zohlednit zvláštnosti obchodu mezi Uníí a některými třetími zeměmi a zvláštní vlastnosti některých zemědělských produktů může Komise prostřednictvím

aktů v přenesené pravomoci vymezit podmínky, za nichž se dovezené produkty považují za produkty, jež poskytují rovnocennou míru souladu s požadavky Unie týkajícími se obchodních norem a které jsou způsobilé pro opatření odchylná od článku 112d, a určit pravidla vztahující se na uplatnění obchodních norem na produkty vyvážené z Unie.

Článek 112m

Zvláštní ustanovení pro dovoz vína

1. Pokud dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie nestanoví jinak, použijí se ustanovení o označení původu, zeměpisných označeních a o označování vína v pododdílu I oddílu Ia této kapitoly a v definicích a obchodních názvech podle článku 112f tohoto nařízení na výrobky kódů KN 2009 61, 2009 69 a 2204, které se dovážejí do Unie.
2. Pokud dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie nestanoví jinak, vyrábějí se výrobky uvedené v odstavci 1 tohoto článku podle enologických postupů doporučených a zveřejněných OIV nebo povolených Unií podle tohoto nařízení a opatření přijatých podle tohoto nařízení.
3. Při dovozu výrobků uvedených v odstavci 1 je třeba předložit:
 - a) osvědčení dokládající soulad s ustanoveními uvedenými v odstavcích 1 a 2 vystavené v zemi, ze které výrobek pochází, příslušným subjektem, který je uveden na seznamu zveřejněném Komisí;
 - b) zprávu o výsledku rozboru vypracovanou subjektem nebo útvarem pověřeným zemí, z níž výrobek pochází, je-li výrobek určen k přímé lidské spotřebě.

Článek 112n

Vnitrostátní kontroly

Členské státy mohou provést kontroly založené na analýze rizika, aby ověřily, zda produkty odpovídají pravidlům stanoveným v tomto oddíle, a případně uplatní správní sankce.

Článek 112o

Prováděcí pravomoci

Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout všechna nezbytná opatření související s tímto oddílem a zejména:

- a) stanovit prováděcí pravidla pro obecnou obchodní normu;

- b) stanovit prováděcí pravidla pro definice a obchodní názvy stanovené v příloze XIIa;
- c) sestavit seznam produktů uvedených v části III bodu 5 druhém pododstavci přílohy XIIa a v části VI šestém pododstavci písm. a) přílohy XIIa na základě předběžných seznamů produktů, jež členské státy považují za produkty, které na jejich území odpovídají produktům uvedeným v části III bodu 5 druhém pododstavci přílohy XIIa a v části VI šestém pododstavci písm. a) přílohy XIIa, a které zašlou Komisi;
- d) stanovit prováděcí pravidla pro obchodní normy podle odvětví nebo produktů, včetně prováděcích pravidel pro odběr vzorků a analytické metody, podle kterých může být určeno složení výrobků;
- e) stanovit pravidla, podle kterých může být stanoveno, zda výrobky nebyly podrobeny nepovoleným enologickým postupům;
- f) stanovit pravidla pro provedení kontrol souladu s obchodními normami podle odvětví nebo produktů;
- g) stanovit pravidla pro určení přípustné odchylky;
- h) přijmout ustanovení vztahující se na orgány příslušné k provedení kontrol souladu, jakož i na obsah, četnost a fáze uvádění produktu na trh, na něž se tyto kontroly uplatní;
- i) přijmout pravidla nezbytná k provedení odchylky stanovené v článku 112l.

* Úř. věst. L 197, 3.8.2000, s. 19.

** Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 58.

*** Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 67.

**** Úř. věst. L 15, 17.1.2002, s. 19.

***** Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47.

***** Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 53.

***** Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

*****“

- 3) Článek 113 se zrušuje.
- 4) Článek 113a se mění takto:
- a) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:
- „2. Obchodní normy uvedené v odstavci 1 a jakákoli obchodní norma platná pro odvětví ovoce a zeleniny a výrobků z ovoce a zeleniny se použijí ve všech fázích uvádění na trh včetně dovozu a vývozu, pokud Komise nestanoví jinak.“
- b) V odstavci 4 se první věta nahrazuje tímto:
- „Aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy, které může Komise přijmout podle článku 194, zejména v souvislosti s důsledným prováděním kontrol souladu v členských státech, kontrolují členské státy v odvětví ovoce a zeleniny a výrobků z ovoce a zeleniny výběrově na základě analýzy rizik, zda dané produkty odpovídají uvedeným obchodním normám. Tyto kontroly se zaměří na fázi, která předchází odeslání produktů z pěstitelských oblastí, kdy jsou produkty baleny nebo nakládány. U produktů ze třetích zemí proběhnou kontroly před jejich propuštěním do volného oběhu.“
- 5) Články 113d, 118, 120, 120a až čl. 120g odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), jakož i čl. 121 odst. 2, 3 a 4 a článek 158a se zrušují.
- 6) V části VII kapitole I se doplňují články 196a a 196b, které znějí:

„Článek 196a

Akty v přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v tomto nařízení je svěřena Komisi na dobu neurčitou. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
2. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v odstavci 1 kdykoli zrušit.

Orgán, který zahájil interní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, se před přijetím konečného rozhodnutí snaží informovat v přiměřené lhůtě druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno, a důvody tohoto zrušení.

Rozhodnutí o zrušení ukončuje přenesení pravomocí vyjmenovaných v daném rozhodnutí. Nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Neovlivní platnost již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

3. Evropský parlament a Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

Pokud do konce této lhůty Evropský parlament ani Rada proti aktu v přenesené pravomoci námitky nevysloví, zveřejní se v Úředním věstníku Evropské unie a vstoupí v platnost dnem stanoveným v tomto věstníku.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v Úředním věstníku Evropské unie a vstoupit v platnost před uplynutím uvedené lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomily Komisi o svém záměru námitky nevznášet. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost v případě, že proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky. Orgán, který vyslovuje námitky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

Článek 196b

Prováděcí akty – výbor

[Jsou-li prováděcí akty přijaty podle tohoto nařízení, je Komisi nápomocen výbor uvedený v článku 195 tohoto nařízení a použije se postup stanovený článkem [5] nařízení (EU) č. [xxxx/yyyy]. (vyplnit po přijetí nařízení o kontrolních mechanismech podle čl. 291 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež se momentálně projednává v Evropském parlamentě a v Radě)]“

- 7) Přílohy XIa, XIb, XII, XIII, XIV, XV, XVa, XVb, XVI se zrušují s výhradou čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení.
- 8) Vkládají se nové přílohy XIIa, XIIb a XIIc, jejichž znění uvádí příloha I tohoto nařízení.

Článek 2

1. Články 113a, 113b, 114, 115, 116, čl. 117 odst. 1 až 4 nařízení (ES) č. 1234/2007, jakož i druhý pododstavec části II přílohy XIa, části IV až IX přílohy XIa, část IV bod 2 přílohy XII, druhý pododstavec části VI přílohy XIII, část A přílohy XIV, část B oddíl I body 2 a 3 přílohy XIV, část B oddíl III přílohy XIV, část C přílohy XIV a části II, III, IV a VI přílohy XV uvedeného nařízení se pro účely uplatnění uvedených článků nadále použijí do dne, který se stanoví podle odstavce 2.
2. V zájmu zajištění právní jistoty, pokud jde o použití pravidel pro uvádění na trh, určí Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci den, od něhož se ustanovení nařízení (ES) č. 1234/2007 uvedená v odstavci 1 tohoto článku nebo jejich části přestanou na dané odvětví uplatňovat. Tímto dnem je den použití odpovídajících pravidel pro uvádění na trh, které se stanoví podle aktů v přenesené pravomoci stanovených ve změnách zavedených čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 112b nařízení (ES) č. 1234/2007 vložený prostřednictvím čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení se však použije ode dne [...]/rok po vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...].

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I

„Příloha XIIa

Definice, označení a obchodní názvy produktů uvedené v článku 112f

Pro účely této přílohy je obchodní název označení, pod kterým se prodávají potraviny, ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES*.

ČÁST I. MASO DVANÁCTIMĚSÍČNÍHO NEBO MLADŠÍHO SKOTU

I. Definice

Pro účely této části přílohy se „masem“ rozumí všechna jatečně upravená těla, maso nevykostěné nebo vykostěné a droby, ať již dělené, nebo nedělené, určené k lidské spotřebě, pocházející ze dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu, čerstvé, zmrazené či hluboce zmrazené, v obalech či baleních, nebo bez nich.

Pod dohledem příslušného orgánu rozdělí hospodářské subjekty v okamžiku porážky všechny dvanáctiměsíční nebo mladší kusy skotu do jedné z těchto dvou kategorií:

A) kategorie V: osmiměsíční nebo mladší skot

identifikační písmeno této kategorie: V;

B) kategorie Z: skot ve věku více než osmi, avšak nejvýše dvanácti měsíců

identifikační písmeno této kategorie: Z.

II. Obchodní názvy

1. Maso dvanáctiměsíčního nebo mladšího skotu se v členských státech uvádí na trh pouze pod tímto obchodním názvem nebo těmito obchodními názvy stanovenými pro každý členský stát:

A) pro maso osmiměsíčního nebo mladšího skotu (identifikační písmeno této kategorie V):

Země uvedení na trh	Obchodní názvy, jež se mají použít
Belgie	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulharsko	месо от малки телета
Česká republika	telecí
Dánsko	lyst kalvekød
Německo	Kalbfleisch

Estonsko	vasikaliha
Řecko	μοσχάρι γάλακτος
Španělsko	ternera blanca, carne de ternera blanca
Francie	veau, viande de veau
Irsko	veal
Itálie	vitello, carne di vitello
Kypr	μοσχάρι γάλακτος
Lotyšsko	teļa gaļa
Litva	veršiena
Lucembursko	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Maďarsko	borjúhús
Malta	vitella
Nizozemsko	kalfsvlees
Rakousko	Kalbfleisch
Polsko	cielęcina
Portugalsko	vitela
Rumunsko	carne de vițel
Slovinsko	teletina
Slovensko	teľacie mäso
Finsko	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Švédsko	ljust kalvkött
Spojené království	veal

B) pro maso skotu ve věku více než osmi, avšak nejvýše dvanácti měsíců (identifikační písmeno této kategorie Z):

Země uvedení na trh	Obchodní názvy, jež se mají použít
---------------------	------------------------------------

Belgie	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bulharsko	телеешко meco
Česká republika	hovězí maso z mladého skotu
Dánsko	kalvekød
Německo	Jungrindfleisch
Estonsko	noorloomaliha
Řecko	vealó μoσχάρι
Španělsko	ternera, carne de ternera
Francie	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irsko	rosé veal
Itálie	vitellone, carne di vitellone
Kypr	vealó μoσχάρι
Lotyšsko	jaunlopa gaļa
Litva	jautiena
Lucembursko	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Maďarsko	növendék marha húsa
Malta	vitellun
Nizozemsko	rosé kalfsvlees
Rakousko	Jungrindfleisch
Polsko	młoda wołowina
Portugalsko	vitelão
Rumunsko	carne de tineret bovin
Slovensko	meso težjih telet
Slovensko	mäso z mladého dobytkä
Finsko	vasikanliha/kalvkött

Švédsko	kalvkött
Spojené království	beef

2. Obchodní název podle bodu 1 lze doplnit názvem nebo označením dotyčných kusů masa nebo drobů.
3. Obchodní názvy uvedené pro kategorii V v bodu A tabulky v bodu 1 a jakýkoli nový název odvozený z těchto obchodních názvů se použijí pouze v případě, že jsou splněny požadavky této přílohy.

Zejména výrazy jako „veau“, „telecí“, „Kalb“, „μσχάρι“, „ternera“, „kalv“, „veal“, „vitello“, „vitella“, „kalf“, „vitela“ a „teletina“ nelze používat v obchodním názvu nebo uvádět na označení u masa skotu staršího dvanácti měsíců.

4. Podmínky uvedené v bodu 1 se nepoužijí na maso skotu, které nese chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení zapsané podle nařízení (ES) č. 510/2006**, do 29. června 2007.

ČÁST II. VÝROBKY Z RÉVY VINNÉ

1) Víno

Vínem se rozumí výrobek, který byl získán výhradně úplným nebo částečným alkoholovým kvašením čerstvých, rozdrčených nebo nerozdrčených vinných hroznů nebo hroznového moštu.

Víno:

- a) po případném použití postupů uvedených v oddílu B části I přílohy XIIc vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 8,5 % objemových, jestliže bylo získáno výhradně z hroznů sklizených ve vinařských zónách A a B podle dodatku této přílohy, a nejméně 9 % objemových v ostatních vinařských zónách;
- b) odchylně od jinak použitelného minimálního skutečného obsahu alkoholu, má-li chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení, vykazuje po případném použití postupů uvedených v oddílu B části I přílohy XIIc skutečný obsah alkoholu nejméně 4,5 % objemových;
- c) vykazuje celkový obsah alkoholu nejvýše 15 % objemových. Odchylně však:
 - horní mez pro celkový obsah alkoholu může dosáhnout 20 % objemových u vín vyrobených bez jakéhokoli obohacení z některých vinařských oblastí v Unii, které určí Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1,
 - horní mez pro celkový obsah alkoholu může překročit 15 % objemových u vín s chráněným označením původu vyrobených bez jakéhokoli obohacení;
- d) vykazuje celkový obsah kyselin, vyjádřený jako kyselina vinná, nejméně 3,5 gramu na litr nebo 46,6 miliekvivalentů na litr, s výhradou odchylek, jež mohou být přijaty Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1.

„Retsinou“ se rozumí víno, které bylo vyrobeno výhradně na zeměpisném území Řecka z hroznového moštu ošetřeného pryskyřicí z borovice halepské (*Pinus halepensis* Mill.). Tuto pryskyřici lze užít pouze k výrobě vína „Retsina“ za podmínek stanovených v platných řeckých předpisech.

Odchylně od písmene b) se „Tokaji eszencia“ a „Tokajská esencia“ považují za víno.

Bez ohledu na čl. 112f odst. 2 však mohou členské státy povolit používání výrazu „víno“, pokud:

- je doprovázen názvem ovoce ve formě složeného názvu, pro uvádění na trh výrobků, které byly získány kvašením jiného druhu ovoce než vinných hroznů; nebo

- je součástí složeného názvu.

Jakákoli záměna s výrobky odpovídajícími druhům vína v této příloze musí být vyloučena.

2) Mladé víno v procesu kvašení

Mladé víno v procesu kvašení je výrobek, jehož alkoholové kvašení ještě není ukončeno a které ještě není odděleno od kalů.

3) Likérové víno

Likérové víno je výrobek,

- a) který vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 15 % objemových a nejvýše 22 % objemových;
- b) který vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 17,5 % objemových, kromě některých likérových vín s označením původu nebo se zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1;
- c) který se získává:
 - z částečně zkvašeného hroznového moštu,
 - vína,
 - ze směsi výše uvedených výrobků nebo
 - z hroznového moštu nebo ze směsi tohoto výrobku s vínem u některých likérových vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, která určí Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1;
- d) který vykazuje původní přirozený obsah alkoholu nejméně 12 % objemových, kromě některých likérových vín s chráněným označením původu nebo s chráněným zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1;
- e) do kterého byl přidán:
 - i) samostatně nebo ve směsi:
 - neutrální alkohol vinného původu, včetně alkoholu získaného destilací sušených hroznů, se skutečným obsahem alkoholu nejméně 96 % objemových,
 - destilát z vína nebo sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % objemových a nejvýše 86 % objemových,
 - ii) případně spolu s jedním nebo více z těchto výrobků:

- zahuštěný hroznový mošt,
 - směs některého z výrobků uvedených v písm. e) bodě i) s hroznovým moštem uvedeným v písm. c) první a čtvrté odrážce;
- f) do kterého byly pro některá likérová vína s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, jež jsou uvedena na seznamu sestaveném Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1, odchylně od písmene e) přidány:
- i) buď výrobky uvedené v písm. e) bodě i), samostatně nebo ve směsi, nebo
 - ii) nebo jeden či více z těchto výrobků:
 - alkohol z vína nebo sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 95 % objemových a nejvýše 96 % objemových,
 - vínovice nebo matolinová pálenka se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % a nejvýše 86 % objemových,
 - destilát ze sušených hroznů se skutečným obsahem alkoholu nejméně 52 % objemových a nižším než 94,5 % objemových a
 - iii) případně jeden nebo více z těchto výrobků:
 - částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých vinných hroznů,
 - zahuštěný hroznový mošt získaný působením přímého ohně, který, s výjimkou použití tohoto postupu, odpovídá definici zahuštěného hroznového moštu,
 - zahuštěný hroznový mošt,
 - směs některého z výrobků uvedených v písm. f) bodě ii) s hroznovým moštem uvedeným v písm. c) první a čtvrté odrážce.

4) Šumivé víno

Šumivé víno je výrobek,

- a) který se získává prvotním nebo druhotným alkoholovým kvašením
 - z čerstvých vinných hroznů,
 - z hroznového moštu nebo
 - z vína;
- b) který se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého pocházejícího výhradně z kvašení;
- c) který v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým a

- d) u kterého kupáže určené k jeho výrobě vykazují celkový obsah alkoholu nejméně 8,5 % objemových.

5) **Jakostní šumivé víno**

Jakostní šumivé víno je výrobek,

- a) který se získává prvotním nebo druhotným alkoholovým kvašením
- z čerstvých vinných hroznů,
 - z hroznového moštu nebo
 - z vína;
- b) který se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého pocházejícího výhradně z kvašení;
- c) který v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3,5 baru způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým a
- d) u kterého kupáže určené k jeho výrobě vykazují celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových.

6) **Jakostní aromatické šumivé víno**

Jakostní aromatické šumivé víno je jakostní šumivé víno, které:

- a) se získává tak, že se pro kupáž použije pouze hroznový mošt nebo částečně zkvašený hroznový mošt, který je získán ze zvláštních moštových odrůd uvedených na seznamu vypracovaném Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1.

Jakostní aromatická šumivá vína, při jejichž tradiční výrobě se pro kupáž použije víno, určí Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1;

- b) v uzavřené nádobě při teplotě 20°C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým;
- c) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 6 % objemových a
- d) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 10 % objemových.

7) **Šumivé víno dosycené oxidem uhličitým**

Šumivé víno dosycené oxidem uhličitým je výrobek, který:

- a) se získává z vína bez chráněného označení původu i chráněného zeměpisného označení;
- b) se při otevření nádoby vyznačuje unikáním oxidu uhličitého, který do něj byl zcela či částečně dodán, a

- c) v uzavřené nádobě při teplotě 20 °C vykazuje přetlak nejméně 3 bary způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým.

8) **Perlivé víno**

Perlivé víno je výrobek, který:

- a) se získává z vína, které vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových;
- b) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových;
- c) v uzavřené nádobě při 20 °C vykazuje přetlak nejméně 1 bar a nejvýše 2,5 baru způsobený rozpuštěným endogenním oxidem uhličitým a
- d) je plněn do nádob o objemu nejvýše 60 litrů.

9) **Perlivé víno dosycené oxidem uhličitým**

Perlivé víno dosycené oxidem uhličitým je výrobek, který:

- a) se získává z vína;
- b) vykazuje skutečný obsah alkoholu nejméně 7 % objemových a celkový obsah alkoholu nejméně 9 % objemových;
- c) v uzavřené nádobě při 20 °C vykazuje přetlak nejméně 1 bar a nejvýše 2,5 baru způsobený rozpuštěným oxidem uhličitým, který byl zcela či částečně dodán, a
- d) je plněn do nádob o objemu nejvýše 60 litrů.

10) **Hroznový mošt**

Hroznový mošt je tekutý výrobek získaný přirozenou cestou nebo fyzikálním postupem z čerstvých vinných hroznů. Skutečný obsah alkoholu v hroznovém moštu nesmí překročit 1 % objemové.

11) **Částečně zkvašený hroznový mošt**

Částečně zkvašený hroznový mošt je výrobek získaný kvašením hroznového moštu se skutečným obsahem alkoholu vyšším než 1 % objemové a nižším než tři pětiny celkového obsahu alkoholu v procentech objemových.

12) **Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých vinných hroznů**

Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých vinných hroznů je výrobek získaný částečným zkvašením hroznového moštu ze zaschlých vinných hroznů s celkovým obsahem cukru před kvašením nejméně 272 gramů na litr, jehož přirozený a skutečný obsah alkoholu není nižší než 8 % objemových. Některá vína určená Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1, která splňují tyto požadavky, se však nepovažují za částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých vinných hroznů.

13) Zahuštěný hroznový mošt

Zahuštěný hroznový mošt je nekaramelizovaný hroznový mošt, který se získává částečným odstraněním vody z hroznového moštu libovolnou povolenou metodou, s výjimkou přímého ohně, tak že při teplotě 20 °C není při použití metody stanovené v souladu s čl. 112h odst. 1 třetím pododstavcem a čl. 112o písm. d) údaj odečtený na refraktometru nižší než 50,9 %.

Skutečný obsah alkoholu v zahuštěném hroznovém moštu nesmí překročit 1 % objemové.

14) Rektifikovaný moštový koncentrát

Rektifikovaný moštový koncentrát je tekutý nekaramelizovaný výrobek, který:

- a) se získává částečným odstraněním vody z hroznového moštu libovolnou povolenou metodou, s výjimkou přímého ohně, tak že při teplotě 20 °C není při použití metody stanovené v souladu s čl. 112h odst. 1 třetím pododstavcem a čl. 112o písm. d) údaj odečtený na refraktometru nižší než 61,7 %;
- b) byl podroben povolenému ošetření, jehož účelem bylo odkyselení a odstranění jiných složek než cukru;
- c) vykazuje tyto vlastnosti:
 - hodnota pH nejvýše 5 při 25 °Brix,
 - optická hustota nejvýše 0,100 při 425 nm a tloušťce 1 cm při koncentraci hroznového moštu 25 °Brix,
 - obsah sacharózy, který nelze stanovenou metodou rozboru zjistit,
 - Folin-Ciocalteuův index nejvýše 6,00 při 25 °Brix,
 - obsah titrovatelných kyselin nejvýše 15 miliekvivalentů na kilogram celkového cukru,
 - obsah oxidu siřičitého nejvýše 25 miligramů na kilogram celkového cukru,
 - celkový obsah kationtů nejvýše 8 miliekvivalentů na kilogram celkového cukru,
 - vodivost při 25 °Brix a při 20 °C nejvýše 120 μS/cm,
 - obsah hydroxymethylfurfuralu nejvýše 25 miligramů veškerých cukrů na kilogram,
 - přítomnost mesoinositolu.

Skutečný obsah alkoholu v rektifikovaném moštovém koncentrátu nesmí překročit 1 % objemové.

15) Víno ze zaschlých hroznů

Víno ze zaschlých hroznů je výrobek, který:

- a) byl bez obohacování vyroben z vinných hroznů ponechaných na slunci nebo ve stínu za účelem částečného odstranění vody;
- b) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 16 % objemových a skutečný obsah alkoholu nejméně 9 % objemových a
- c) vykazuje přirozený obsah alkoholu nejméně 16 % objemových (nebo 272 gramů cukru na litr).

16) Víno z přezrálých hroznů

Víno z přezrálých hroznů je výrobek, který:

- a) se vyrábí bez obohacování;
- b) vykazuje přirozený obsah alkoholu vyšší než 15 % objemových a
- c) vykazuje celkový obsah alkoholu nejméně 15 % objemových a skutečný obsah alkoholu nejméně 12 % objemových.

Členské státy mohou stanovit dobu zrání tohoto výrobku.

17) Vinný ocet

Vinný ocet je ocet, který:

- a) se získává výhradně octovým kvašením vína a
- b) vykazuje celkový obsah kyselin vyjádřený jako kyselina octová nejméně 60 gramů na litr.

ČÁST III. MLÉKO A MLÉČNÉ VÝROBKY

1. „Mlékem“ se rozumí výhradně běžná tekutina vylučovaná mléčnou žlázou získaná z jednoho nebo více dojení bez toho, aby se do ní cokoli přidávalo nebo z ní odebíralo.

Výraz „mléko“ se však může použít:

- a) pro mléko, které bylo zpracováno, aniž bylo pozměněno jeho složení, nebo pro mléko, jehož obsah tuku byl standardizován podle části IV této přílohy;
- b) v souvislosti se slovem nebo slovy pro označení druhu, jakostní třídy, původu a/nebo zamýšleného způsobu použití takového mléka nebo pro popis fyzikálního zpracování nebo úpravy složení, kterým se podrobilo, za předpokladu, že se tato úprava omezuje na přidání a/nebo odebrání přirozených složek mléka.

2. Pro účely této části se „mléčnými výrobky“ rozumějí výrobky získané výlučně z mléka, přičemž se však mohou přidávat další látky nezbytné pro jejich výrobu, pokud tyto látky nejsou použity za účelem úplného nebo částečného nahrazení jakékoli mléčné složky.

Výhradně pro mléčné výrobky se vyhrazují:

- a) tato pojmenování používaná ve všech stádiích uvádění na trh:
- i) syrovátka,
 - ii) smetana,
 - iii) máslo,
 - iv) podmáslí,
 - v) máselný olej,
 - vi) kaseiny,
 - vii) bezvodý mléčný tuk,
 - viii) sýr,
 - ix) jogurt,
 - x) kefír,
 - xi) kumys,
 - xii) viili/fil,
 - xiii) smetana,
 - xiv) fil;
- b) pojmenování skutečně používaná pro mléčné výrobky ve smyslu článku 5 směrnice 2000/13/ES.
3. Pojem „mléko“ a označení používaná pro mléčné výrobky se taktéž mohou používat v souvislosti se slovem nebo slovy na označení složených produktů, u nichž žádná část nenahrazuje a ani nemá nahrazovat žádnou složku mléka a jejichž základní součástí ve smyslu množství nebo charakteristiky produktu je mléko nebo mléčný výrobek.
4. Pokud nejde o kravské mléko, musí se uvést původ mléka a mléčných výrobků definovaných Komisí.
5. Označení podle bodů 1, 2 a 3 této části se mohou používat pouze pro produkty uvedené v tomto bodu.

Toto ustanovení se však nepoužije na označování produktů, jejichž přesná povaha vyplývá jasně z tradičního používání, nebo pokud se označení jasně používají pro popis charakteristické vlastnosti produktu.

6. Pro jiné produkty, než jsou produkty uvedené v bodech 1, 2 a 3 této části, se nesmí použít žádná etiketa, obchodní dokument, propagační materiál ani žádná forma reklamy podle definice článku 2 směrnice Rady 2006/114/ES***, ani jakýkoli způsob obchodní úpravy uvádějící, naznačující nebo vyvolávající dojem, že daný produkt je mléčným výrobkem.

V případě produktu obsahujícího mléko nebo mléčné výrobky se však může použít označení „mléko“ nebo označení uvedená v bodu 2 druhém pododstavci této části pouze pro popis základních surovin a uvedení složek v souladu se směrnicí 2000/13/ES.

ČÁST IV. MLÉKO PRO LIDSKOU SPOTŘEBU KÓDU KN 0401

I. Definice

Pro účely této části se rozumí:

- a) „mlékem“ produkt získaný dojením jedné nebo více krav;
- b) „konzumním mlékem“ některý z produktů uvedených v bodě III určený pro dodávku spotřebiteli v nezměněném stavu;
- c) „obsahem tuku“ hmotnostní poměr mezi částmi mléčného tuku a 100 částmi dotyčného mléka;
- d) „obsahem bílkovin“ hmotnostní poměr mezi částmi bílkovin a 100 částmi mléka v dotyčném mléce (získá se vynásobením celkového obsahu dusíku v mléce vyjádřeného ve hmotnostních procentech koeficientem 6,38).

II. Dodávka nebo prodej konečnému spotřebiteli

- 1) Konečnému spotřebiteli může být bez zpracování dodáváno nebo prodáváno, ať již přímo nebo prostřednictvím restaurací, nemocnic, jídelen nebo dalších podobných zařízení, pouze mléko, které splňuje požadavky stanovené pro konzumní mléko.
- 2) Obchodní názvy používané pro tyto produkty jsou uvedeny v bodu III této části. Tyto názvy jsou vyhrazeny pouze pro produkty definované v uvedeném bodě, aniž je dotčeno jejich použití ve složených označeních.
- 3) Členské státy přijmou opatření zajišťující informovanost spotřebitelů o povaze a složení dotyčných produktů, u kterých by neposkytnutí těchto informací mohlo spotřebitele uvést v omyl.

III. Konzumní mléko

1. Za konzumní mléko se považují tyto produkty:

- a) syrové mléko: mléko, které nebylo zahřáto na více než 40 °C ani ošetřeno jiným způsobem s rovnocenným účinkem;
- b) plnotučné mléko: tepelně ošetřené mléko, které z hlediska obsahu tuku splňuje jeden z těchto požadavků:
 - i) plnotučné mléko se standardizací: mléko s obsahem tuku nejméně 3,50 % (m/m). Členské státy však mohou stanovit další kategorii plnotučného mléka s obsahem tuku nejméně 4,00 % (m/m),
 - ii) plnotučné mléko bez standardizace: mléko s obsahem tuku, který se od doby dojení nezměnil ani přidáním nebo odebráním mléčných tuků, ani smíšením s mlékem, jehož přirozený obsah tuku byl změněn. Obsah tuku však nesmí být nižší než 3,50 % (m/m);
- c) polotučné mléko: tepelně ošetřené mléko, jehož obsah tuku byl snížen na úroveň nejméně 1,50 % (m/m) a nejvýše 1,80 % (m/m);
- d) odstředěné mléko: tepelně ošetřené mléko, jehož obsah tuku byl snížen na úroveň nejvýše 0,50 % (m/m).

Tepelně zpracované mléko, které neodpovídá požadavkům obsahu tuku stanoveným v prvním pododstavci písm. b), c) a d), se považuje za konzumní mléko za předpokladu, že obsah tuku je s jedním desetinným místem jasně a čitelně uveden na obalu, a to se slovy „obsah tuku ... %“. Toto mléko nesmí být označeno jako plnotučné mléko, polotučné mléko či odstředěné mléko.

2. Aniž je dotčen bod 1 písm. b) bod ii), povoluje se pouze:

- a) změna přirozeného obsahu mléčného tuku odebráním nebo přidáním smetany nebo přidáním plnotučného mléka, polotučného mléka nebo odstředěného mléka s cílem splnit požadavky na obsah tuku stanovené pro konzumní mléko;
- b) obohacení mléka přísadkou mléčných bílkovin, minerálních solí nebo vitamínů;
- c) snížení obsahu laktózy přeměnou na glukózu a galaktózu.

Změny ve složení mléka uvedené v písmenech b) a c) se povolují, pouze jsou-li uvedeny na obalu produktu nesmazatelným, viditelným a snadno čitelným písmem. Toto označení však nezbavuje povinnosti uvádět výživovou hodnotu podle směrnice Rady 90/496/EHS****. Přidávají-li se bílkoviny, musí být jejich obsah v obohaceném mléku nejméně 3,8 % (m/m).

Členské státy však mohou omezit nebo zakázat změny složení mléka uvedené v písmenech b) a c).

3. Konzumní mléko musí:

- a) mít bod mrznutí blížíci se průměrnému bodu mrznutí syrového mléka, který byl zjištěn ve sběrné oblasti původu;
- b) mít hmotnost nejméně 1 028 gramů na litr u mléka s obsahem tuku 3,5 % (m/m) při teplotě 20 °C nebo ekvivalentní hmotnost na litr v případě mléka s jiným obsahem tuku;
- c) obsahovat nejméně 2,9 % (m/m) bílkovin u mléka s obsahem tuku 3,5 % (m/m) nebo mít ekvivalentní koncentraci v případě mléka s jiným obsahem tuku.

ČÁST V. PRODUKTY ODVĚTVÍ DRŮBEŽÍHO MASA

Tato část této přílohy se použije na uvádění některých druhů drůbežího masa a některých typů obchodní úpravy drůbežího masa, jakož i polotovarů a výrobků z drůbežího masa nebo z drůbežích drobů, na trh Unie za účelem výkonu povolání nebo pro obchodní účely, a to z těchto živočišných druhů:

- kura domácího,
- kachen,
- hus,
- krocanů a krůt,
- perliček.

Tato ustanovení se rovněž vztahují na drůbeží maso ve slaném nálevu kódu KN 0210 99 39.

I. Definice

- 1) „drůbežím masem“ se rozumí drůbeží maso vhodné k lidské spotřebě, které nepodstoupilo jinou úpravu než ošetření chladem;
- 2) „čerstvým drůbežím masem“ se rozumí drůbeží maso, které v žádném okamžiku nezduhlo v důsledku chlazení před zahájením skladování za stálé teploty od -2 °C do $+4\text{ °C}$. Členské státy však mohou stanovit poněkud odlišné požadavky na teplotu, při které lze po nezbytně nutnou minimální dobu čerstvé drůbeží maso dělit a manipulovat s ním v maloobchodních prodejnách nebo v prostorách umístěných v těsné blízkosti prodejných míst, ve kterých toto dělení masa a manipulace s ním probíhají výlučně za účelem prodeje spotřebiteli přímo na místě;
- 3) „zmrazeným drůbežím masem“ se rozumí drůbeží maso, které musí být zmrazeno v co nejkratší době v rámci možností běžné porážky a skladováno při stálé teplotě nepřevyšující -12 °C ;
- 4) „hluboce zmrazeným drůbežím masem“ se rozumí drůbeží maso, které musí být skladováno při stálé teplotě nepřevyšující -18 °C v rámci přípustných odchylek, které jsou stanoveny ve směrnici Rady 89/108/EHS*****.

5) „polotovarem z drůbežího masa“ se rozumí drůbeží maso, včetně rozmělněného drůbežího masa, ke kterému byly přidány potraviny, koření nebo přídatné látky anebo které bylo podrobena zpracování, jež nepostačuje ke změně vnitřní struktury svalových vláken masa;

6) „polotovarem z čerstvého drůbežího masa“ se rozumí polotovar z drůbežího masa, k jehož výrobě bylo použito čerstvé drůbeží maso.

Členské státy však mohou stanovit poněkud odlišné požadavky na teplotu, které se uplatní na nezbytně nutnou minimální dobu a jen v rozsahu nutném pro umožnění manipulace a dělení prováděných ve zpracovatelském podniku během výroby polotovarů z čerstvého drůbežího masa;

7) „výrobkem z drůbežího masa“ se rozumí masný výrobek, jak je definován v bodě 7.1 přílohy I nařízení (ES) č. 853/2004*****, k jehož výrobě bylo použito drůbeží maso.

ČÁST VI. ROZTÍRATELNÉ TUKY

Výrobky uvedené v článku 112f se nesmí dodávat nebo přepravovat bez zpracování ke konečnému spotřebiteli přímo nebo prostřednictvím restaurací, nemocnic, jídelen nebo podobných zařízení, pokud nesplňují podmínky uvedené v příloze.

Obchodní názvy těchto výrobků jsou uvedeny v této části.

Níže uvedené obchodní názvy se vyhražují pro výrobky v ní definované s obsahem tuku minimálně 10 % hmotnostních, avšak méně než 90 % hmotnostních, těchto kódů KN:

- a) mléčné tuky kódů KN 0405 a ex2106;
- b) tuky kódu KN ex1517;
- c) tuky složené z rostlinných a/nebo živočišných produktů kódů KN ex 1517 a ex 2106.

Obsah tuku bez soli tvoří nejméně dvě třetiny sušiny.

Tyto obchodní názvy se však použijí pouze na produkty, které zůstávají tuhé při teplotě 20 °C a které jsou roztíratelné.

Tyto definice se nevztahují na:

- a) označování výrobků, jejichž přesná povaha vyplývá jasně z tradičního používání, nebo pokud se označení jasně používají pro popis charakteristické vlastnosti výrobku;
- b) koncentrované výrobky (máslo, margarín, směsné tuky) s obsahem tuku nejméně 90 %.

Druh tuku	Obchodní název	Kategorie výrobků
Definice		Doplňující popis kategorie s uvedením obsahu tuku v % hmotnostních
<p>A. Mléčné tuky</p> <p>Výrobky ve formě tuhé, tvárné emulze, převážně typu voda v oleji, získané výlučně z mléka a/nebo určitých mléčných výrobků, v nichž tuk představuje hlavní hodnotovou složku. Mohou se však přidávat další látky nezbytné pro jejich výrobu, pokud tyto látky nejsou použity za účelem úplného nebo částečného nahrazení jakékoli mléčné složky.</p>	<p>1. Máslo</p> <p>2. Třičtvrtětučné máslo (*)</p> <p>3. Polotučné máslo (**)</p> <p>4. Roztíratelný tuk X %</p>	<p>Výrobek s obsahem mléčného tuku nejméně 80 %, avšak méně než 90 %, s obsahem vody nejvýše 16 % a s obsahem mléčných netuků v sušině nejvýše 2 %.</p> <p>Výrobek s obsahem mléčného tuku nejméně 60 %, avšak nejvýše 62 %.</p> <p>Výrobek s obsahem mléčného tuku nejméně 39 %, avšak nejvýše 41 %.</p> <p>Výrobek s tímto obsahem mléčného tuku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - méně než 39 %, - více než 41 %, avšak méně než 60 %, - více než 62 %, avšak méně než 80 %.
<p>B. Tuký</p> <p>Výrobky ve formě tuhé, tvárné emulze, převážně typu voda v oleji, získané z tuhých a/nebo tekutých rostlinných a/nebo živočišných tuků vhodných pro lidskou spotřebu, s obsahem mléčného tuku nejvýše 3 % z celkového obsahu tuku.</p>	<p>1. Margaríny</p> <p>2. Třičtvrtětučný margarín (***)</p> <p>3. Polotučný margarín (****)</p> <p>4. Roztíratelný tuk X %</p>	<p>Výrobek získaný z rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 80 %, avšak méně než 90 %.</p> <p>Výrobek získaný z rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 60 %, avšak nejvýše 62 %.</p> <p>Výrobek získaný z rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 39 %, avšak nejvýše 41 %.</p> <p>Výrobek získaný z rostlinných a/nebo živočišných tuků s tímto obsahem tuku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - méně než 39 %, - více než 41 %, avšak méně než 60 %, - více než 62 %, avšak méně než 80 %.

Druh tuku	Obchodní název	Kategorie výrobků
Definice		Doplňující popis kategorie s uvedením obsahu tuku v % hmotnostních
<p>C. Směsné tuky složené z rostlinných a/nebo živočišných tuků</p> <p>Výrobky ve formě tuhé, tvárné emulze, převážně typu voda v oleji, získané z tuhých a/nebo tekutých rostlinných a/nebo živočišných tuků vhodných pro lidskou spotřebu, s obsahem mléčného tuku mezi 10 % a 80 % z celkového obsahu tuku.</p>	<p>1. Směsné tuky</p> <p>2. Tříčtvrtětučné směsné tuky (*****)</p> <p>3. Polotučné směsné tuky (*****)</p> <p>4. Roztíratelné směsné tuky X %</p>	<p>Výrobek získaný ze směsi rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 80 %, avšak méně než 90 %.</p> <p>Výrobek získaný ze směsi rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 60 %, avšak nejvýše 62 %.</p> <p>Výrobek získaný ze směsi rostlinných a/nebo živočišných tuků s obsahem tuku nejméně 39 %, avšak nejvýše 41 %.</p> <p>Výrobek získaný ze směsi rostlinných a/nebo živočišných tuků s tímto obsahem tuku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – méně než 39 %, – více než 41 %, avšak méně než 60 %, – více než 62 %, avšak méně než 80 %.

(*) Odpovídá dánskému výrazu „smør 60“.

(**) Odpovídá dánskému výrazu „smør 40“.

(***) Odpovídá dánskému výrazu „margarine 60“.

(****) Odpovídá dánskému výrazu „margarine 40“.

(*****) Odpovídá dánskému výrazu „blandingsprodukt 60“.

(*****) Odpovídá dánskému výrazu „blandingsprodukt 40“.

Poznámka: Obsah mléčného tuku ve výrobcích uvedených v této části je možné měnit pouze fyzikálními postupy.

ČÁST VII. OZNAČENÍ A DEFINICE OLIVOVÉHO OLEJE A OLIVOVÉHO OLEJE Z POKRUTIN

Označení a definice olivových olejů a olivových olejů z pokrutin uvedené v této části jsou povinné při uvádění dotyčných produktů na trh v Unii, a pokud jsou slučitelné s mezinárodními závaznými pravidly, i v obchodu s třetími zeměmi.

Na maloobchodní úrovni je možno prodávat pouze oleje uvedené v bodu 1 písm. a) a b) a v bodech 3 a 6 této části.

1) Panenský olivový olej

Olej získaný z plodů olivovníku výhradně mechanickými nebo jinými fyzikálními postupy za podmínek, zejména teplotních, které nevedou ke změnám jakosti oleje, a jenž neprošel žádným jiným ošetřením kromě praní, dekantace, odstředění a filtrace, bez oleje získaného pomocí rozpouštědel nebo použitím chemických nebo biochemických postupů nebo reesterifikací a bez jakéhokoli smíchání s oleji jiných druhů.

Panenský olivový olej se třídí a označuje výhradně takto:

a) Olivový olej extra panenský

Panenský olivový olej o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 0,8 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

b) Olivový olej panenský

Panenský olivový olej o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 2 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

c) Lampantový olivový olej

Panenský olivový olej o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, vyšším než 2 g na 100 g a/nebo s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

2) Rafinovaný olivový olej

Olivový olej získaný rafinací panenského olivového oleje, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 0,3 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

3) Olivový olej – směs rafinovaného olivového oleje a panenského olivového oleje

Olivový olej získaný smícháním rafinovaného olivového oleje a panenského olivového oleje, kromě lampantového olivového oleje, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 1 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

4) **Surový olivový olej z pokrutin**

Olej získaný z olivových pokrutin pomocí rozpouštědel nebo fyzikálním postupem nebo olej odpovídající lampantovému olivovému oleji, s výjimkou některých specifických charakteristik, bez oleje získaného reesterifikací a bez jakéhokoli smíchání s oleji jiných druhů a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

5) **Rafinovaný olivový olej z pokrutin**

Olivový olej získaný rafinací surového olivového oleje z pokrutin, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 0,3 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

6) **Olivový olej z pokrutin**

Olivový olej získaný smícháním rafinovaného olivového oleje z pokrutin a panenského olivového oleje, kromě lampantového olivového oleje, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 1 g na 100 g a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

Dodatek části II přílohy XIIa

Vinařské zóny

Vinařské zóny jsou tyto:

- 1) Vinařská zóna A zahrnuje:
 - a) v Německu: plochy vinic nezahrnuté v bodu 2 písm. a);
 - b) v Lucembursku: vinařskou oblast Lucembursko;
 - c) v Belgii, Dánsku, Irsku, Nizozemsku, Polsku, Švédsku a Spojeném království: vinařské oblasti těchto zemí;
 - d) v České republice: vinařskou oblast Čechy.
- 2) Vinařská zóna B zahrnuje:
 - a) v Německu plochy vinic ve stanovené pěstitelské oblasti Bádensko;
 - b) ve Francii plochy vinic v departementech neuvedených v této příloze a v těchto departementech:
 - Alsasko: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - Lotrinsko: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

- Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - Savojsko: Savoie, Haute-Savoie, Isère (obec Chapareillan),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, jakož i plochy vinic v okrese Cosne-sur-Loire departementu Nièvre;
- c) v Rakousku vinařskou oblast Rakousko;
- d) v České republice vinařskou oblast Morava a plochy vinic nezahrnuté v bodu 1 písm. d);
- e) na Slovensku plochy vinic v těchto oblastech: Malokarpatská vinohradnická oblast, Južnoslovenská vinohradnická oblast, Nitrianska vinohradnická oblast, Stredoslovenská vinohradnická oblast a Východoslovenská vinohradnická oblast a plochy vinic nezahrnuté v bodu 3 písm. f);
- f) ve Slovinsku plochy vinic v těchto oblastech:
- v oblasti Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - v oblasti Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska, Bela krajina a plochy vinic nezahrnuté v bodu 4 písm. d);
- g) v Rumunsku oblast Podişul Transilvaniei.
- 3) Vinařská zóna C I zahrnuje:
- a) ve Francii plochy vinic
- v těchto departementech: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d’Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (s výjimkou obce Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (s výjimkou okresu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - v okresech Valence a Die departementu Drôme (s výjimkou kantonů Dieulefit, Loriol, Marsanne a Montélimar),
 - v okrese Tournon a v kantonech Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierre-Valgorges, Valgorges a La Voulte-sur-Rhône departementu Ardèche;
- b) v Itálii plochy vinic v oblasti Valle d’Aosta a v provinciích Sondrio, Bolzano, Trento a Belluno;
- c) ve Španělsku plochy vinic v provinciích A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa a Vizcaya;

- d) v Portugalsku plochy vinic v části regionu Norte, který odpovídá stanovené pěstitelské oblasti „Vinho Verde“, jakož i v oblastech „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Verdas“ (s výjimkou „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos“), které náleží k „Região vitícola da Extremadura“;
 - e) v Maďarsku všechny plochy vinic;
 - f) na Slovensku plochy vinic v oblasti Tokajská vinohradnická oblast’;
 - g) v Rumunsku plochy vinic nezahrnuté v bodu 2 písm. g) ani bodu 4 písm. f).
- 4) Vinařská zóna C II zahrnuje:
- a) ve Francii plochy vinic
 - v těchto departementech: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (s výjimkou kantonů Olette a Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - v části departementu Var na jihu vymezené severní hranicí obcí Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour a Sainte-Maxime,
 - v okrese Nyons a kantonu Loriol-sur-Drôme v departementu Drôme,
 - ve správních jednotkách departementu Ardèche, které nejsou zahrnuty v bodu 3 písm. a);
 - b) v Itálii plochy vinic v těchto oblastech: Abruzzo, Campagna, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia s výjimkou provincie Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Venezia s výjimkou provincie Belluno, včetně ostrovů náležejících k těmto regionům, například ostrov Elba a ostatní ostrovy toskánského souostroví, ostrovy Ponziene, Capri a Ischia;
 - c) ve Španělsku plochy vinic v těchto provinciích:
 - Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (s výjimkou obcí, které odpovídají stanovené pěstitelské oblasti („comarca“) Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,

- v části provincie Zaragoza ležící na sever od řeky Ebro,
 - v obcích provincie Tarragona zahrnutých do označení původu Penedés,
 - v části provincie Tarragona, která odpovídá stanovené pěstitelské oblasti („comarca“) Conca de Barberá.
- d) ve Slovinsku plochy vinic v těchto oblastech: Brda nebo Goriška Brda, Vipavska dolina nebo Vipava, Kras a Slovenska Istra;
- e) v Bulharsku plochy vinic v těchto oblastech: Dunavska ravnina (Дунавска равнина), Černomorski rajon (Черноморски район), Rozova dolina (Розова долина);
- f) v Rumunsku plochy vinic v těchto oblastech:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului a Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, jižní vinařská oblast včetně písků a jiné příznivé oblasti.

5) Vinařská zóna C III a) zahrnuje:

- a) v Řecku plochy vinic v těchto nomoi (okresech): Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Achaia, Messinia, Arcadia, Korinthia, Iraklio, Chania, Rethymno, Samos, Lassithi, jakož i ostrov Thira (Santorini);
- b) na Kypru plochy vinic v nadmořské výšce nad 600 metrů;
- c) v Bulharsku plochy vinic nezahrnuté v bodu 4 písm. e).

6) Vinařská zóna C III b) zahrnuje:

- a) ve Francii plochy vinic
- v departementech na Korsice,
 - v části departementu Var, která leží mezi mořem a hranicí tvořenou těmito obcemi (včetně nich): Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour a Sainte-Maxime,
 - v kantonech Olette a Arles-sur-Tech departementu Pyrénées-Orientales;
- b) v Itálii plochy vinic v těchto oblastech: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia a Sicilia, včetně ostrovů náležejících k těmto oblastem, například ostrovy Pantelleria a Liparské, Egadské a Pelagijské ostrovy;
- c) v Řecku plochy vinic nezahrnuté v bodu 5 písm. a);
- d) ve Španělsku: plochy vinic nezahrnuté v bodu 3 písm. c) ani bodu 4 písm. c);
- e) v Portugalsku plochy vinic nezahrnuté v bodu 3 písm. d);
- f) na Kypru plochy vinic v nadmořské výšce nejvýše 600 metrů;

g) na Maltě všechny plochy vinic.

Vymezení oblastí, které se vztahují ke správním jednotkám uvedeným v této příloze, vyplývá z vnitrostátních právních předpisů platných ke dni 15. prosince 1981, v případě Španělska z vnitrostátních právních předpisů platných ke dni 1. března 1986 a v případě Portugalska z vnitrostátních právních předpisů platných ke dni 1. března 1998.“

Příloha XIIb
Mezinárodní organizace uvedené v čl. 112b odst. 3

- Codex Alimentarius
- Evropská hospodářská komise Organizace spojených národů.

Příloha XIIc

Část I

OBOHACOVÁNÍ, PŘIKYSELOVÁNÍ A ODKYSELOVÁNÍ V NĚKTERÝCH VINAŘSKÝCH ZÓNÁCH

A. Mezní hodnoty obohacování

1. Jestliže je to nutné z důvodů povětrnostních podmínek v určitých vinařských zónách Unie uvedených v dodatku části II přílohy XIIa, mohou dotčené členské státy povolit zvýšení přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových u čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu a mladého vína v procesu kvašení a vína získaného z moštových odrůd, které lze zařadit podle článku 112i.
2. Zvyšování přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových se provádí enologickými postupy podle oddílu B a nesmí překročit tyto mezní hodnoty:
 - a) 3 % objemová ve vinařské zóně A uvedené v dodatku části II přílohy XIIa;
 - b) 2 % objemová ve vinařské zóně B uvedené v dodatku části II přílohy XIIa;
 - c) 1,5 % objemových ve vinařské zóně C uvedené v dodatku části II přílohy XIIa.
3. V letech s mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami mohou členské státy požádat, aby byly mezní hodnota nebo mezní hodnoty stanovené v bodu 2 zvýšeny o 0,5 %. V reakci na tuto žádost přijme Komise v rámci pravomocí uvedených v čl. 112o písm. d) co nejdříve prováděcí akt. Komise se vynasnaží přijmout rozhodnutí do čtyř týdnů od podání žádosti.

B. Postupy obohacování

1. Zvýšení přirozeného obsahu alkoholu v procentech objemových podle oddílu A se provádí pouze těmito postupy:
 - a) v případě čerstvých vinných hroznů, částečně zkvašeného hroznového moštu nebo mladého vína v procesu kvašení přidavkem sacharózy, zahuštěného hroznového moštu či rektifikovaného moštového koncentráту;
 - b) v případě hroznového moštu přidavkem sacharózy, zahuštěného hroznového moštu či rektifikovaného moštového koncentráту nebo částečným zahuštěním včetně reverzní osmózy;
 - c) v případě vína částečným zahuštěním chladem.
2. Postupy uvedené v bodu 1 se navzájem vylučují, pokud jsou víno nebo hroznový mošt obohaceny zahuštěným hroznovým moštem nebo

rektifikovaným moštovým koncentrátem a je vyplacena podpora podle článku 103y.

3. Přídavek sacharózy podle bodu 1 písm. a) a b) může být proveden pouze suchým cukřením a výhradně v těchto oblastech:
 - a) vinařská zóna A uvedená v dodatku části II přílohy XIIa;
 - b) vinařská zóna B uvedená v dodatku části II přílohy XIIa;
 - c) vinařská zóna C uvedená v dodatku části II přílohy XIIa;

s výjimkou vinic ležících v Itálii, Řecku, Španělsku, Portugalsku, na Kypru a ve francouzských departementech, pro něž jsou příslušné tyto odvolací soudy:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,
- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

Vnitrostátní orgány však mohou výjimečně povolit obohacování suchým cukřením ve výše uvedených francouzských departementech. Francie každé takové povolení neprodleně oznámí Komisi a ostatním členským státům.

4. Přídavek zahuštěného hroznového moštu nebo rektifikovaného moštového koncentrátu nesmí vyvolat zvýšení původního objemu rozdrčených čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného moštu nebo mladého vína v procesu kvašení o více než 11 % ve vinařské zóně A, 8 % ve vinařské zóně B a 6,5 % ve vinařské zóně C podle dodatku části II přílohy XIIa.
5. Zahuštění hroznového moštu nebo vína, které byly podrobeny postupům uvedeným v bodu 1,
 - a) nesmí vést ke snížení původního objemu těchto výrobků o více než 20 %;
 - b) bez ohledu na oddíl A bod 2 písm. c) nesmí zvýšit přirozený obsah alkoholu těchto výrobků o více než 2 % objemová.
6. Postupy uvedené v bodech 1 a 5 nesmějí zvýšit celkový obsah alkoholu u čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení nebo vína:

- a) ve vinařské zóně A uvedené v dodatku části II přílohy XIIa na více než 11,5 % objemových;
 - b) ve vinařské zóně B uvedené v dodatku části II přílohy XIIa na více než 12 % objemových;
 - c) ve vinařské zóně C I uvedené v dodatku části II přílohy XIIa na více než 12,5 % objemových;
 - d) ve vinařské zóně C II uvedené v dodatku části II přílohy XIIa na více než 13 % objemových a
 - e) ve vinařské zóně C III uvedené v dodatku části II přílohy XIIa na více než 13,5 % objemových.
7. Odchylně od bodu 6 mohou členské státy:
- a) u červeného vína zvýšit horní mez celkového obsahu alkoholu u výrobků uvedených v bodu 6 až na 12 % objemových ve vinařské zóně A a na 12,5 % objemových ve vinařské zóně B, podle dodatku části II přílohy XIIa;
 - b) zvýšit celkový obsah alkoholu v procentech objemových u výrobků uvedených v bodu 6 určených k výrobě vín s označením původu na mez stanovenou členskými státy.

C. Přikyselování a odkyselování

1. U čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu, mladého vína v procesu kvašení a vína lze použít:
 - a) odkyselování ve vinařských zónách A, B a C I uvedených v dodatku části II přílohy XIIa;
 - b) přikyselování a odkyselování ve vinařských zónách C I, C II a C III a) uvedených v dodatku části II přílohy XIIa, aniž je dotčen bod 7 tohoto oddílu; nebo
 - c) přikyselování ve vinařské zóně C III b) uvedené v dodatku části II přílohy XIIa.
2. Přikyselení výrobků uvedených v bodu 1 jiných než vína lze provést až do výše 1,50 gramů na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 20 miliekvivalentů na litr.
3. Přikyselení vína lze provést až do výše 2,50 gramů na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 33,3 miliekvivalentů na litr.
4. Odkyselení vína lze provést až do výše 1 gramu na litr, vyjádřeno jako kyselina vinná, nebo 13,3 miliekvivalentů na litr.
5. Hroznový mošt určený k zahuštění může být částečně odkyselen.

6. Bez ohledu na bod 1 mohou členské státy v letech s mimořádně nepříznivými povětrnostními podmínkami povolit přikyselování výrobků podle bodu 1 ve vinařských zónách A a B uvedených v dodatku části II přílohy XIIa za podmínek uvedených v bodech 2 a 3 tohoto oddílu.
7. Přikyselování a obohacování, kromě odchylek, jež stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1, jakož i přikyselování a odkyselování jednoho a téhož výrobku, se vzájemně vylučují.

D. Postupy

1. Každý z postupů uvedených v oddílech B a C, s výjimkou přikyselování a odkyselování vína, je povolen pouze v případě, že se provádí za podmínek stanovených Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1 v okamžiku zpracování čerstvých vinných hroznů, hroznového moštu, částečně zkvašeného hroznového moštu nebo mladého vína v procesu kvašení na víno nebo na jiný nápoj určený k přímé lidské spotřebě podle čl. 1 odst. 1 písm. l), kromě šumivého vína nebo šumivého vína dosyceného oxidem uhličitým, ve vinařské zóně, ve které byly sklizeny použité čerstvé vinné hrozny.
2. Zahušťování vín musí proběhnout ve vinařské zóně, ve které byly sklizeny použité čerstvé vinné hrozny.
3. Přikyselování a odkyselování vína může proběhnout pouze v podniku vyrábějícím víno a ve vinařské zóně, ve kterých byly sklizeny hrozny použité k výrobě daného vína.
4. Každý z úkonů uvedených v bodech 1, 2 a 3 se musí nahlásit příslušným orgánům. Totéž se vztahuje na množství zahuštěného hroznového moštu, rektifikovaného moštového koncentrátu nebo sacharózy, které mají za účelem výkonu svého povolání v držení fyzické nebo právnické osoby či jejich seskupení, zejména pak producenti, stáčírny, zpracovatelé a obchodníci, již budou určení Komisí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1, ve stejné době a na stejném místě jako čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt nebo sudové víno. Oznámení těchto množství však může být nahrazeno záznamem do evidence vstupů a využití zásob.
5. Každý z postupů uvedených v oddílech B a C musí být uveden v průvodním dokladu podle článku 185c, na základě něhož byly takto ošetřené výrobky uvedeny do oběhu.
6. S výjimkou odchylek odůvodněných výjimečnými povětrnostními podmínkami se tyto postupy nesmějí používat:
 - a) ve vinařské zóně C uvedené v dodatku části II přílohy XIIa po 1. lednu;
 - b) ve vinařských zónách A a B uvedených v dodatku části II přílohy XIIa po 16. březnu a provádějí se pouze u takových výrobků, které pocházejí ze sklizně bezprostředně předcházející těmto termínům.

7. Bez ohledu na bod 6 se však zahušťování chladem a přikyselování a odkyselování vína mohou provádět v průběhu celého roku.

Část II

OMEZENÍ

A. Obecně

1. Všechny povolené enologické postupy vylučují přidání vody, kromě případů, kdy existuje zvláštní technická potřeba.
2. Všechny povolené enologické postupy vylučují přidání alkoholu, kromě postupů spojených se získáváním hroznového moštu z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, likérového vína, šumivého vína, alkoholizovaného vína a perlivého vína.
3. Alkoholizované víno pro destilaci se použije pouze k destilaci.

B. Čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt a hroznová šťáva

1. Hroznový mošt z čerstvých vinných hroznů, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, lze použít pouze k výrobě výrobků, které nespádají pod kódy KN 2204 10, 2204 21 a 2204 29. Tímto nejsou dotčeny případné přísnější předpisy, které mohou členské státy uplatňovat na svém území při výrobě výrobků, které nespádají pod kódy KN 2204 10, 2204 21 a 2204 29.
2. Hroznová šťáva ani zahuštěná hroznová šťáva nesmí být vinifikována ani přidávána do vína. Podrobení těchto výrobků alkoholovému kvašení na území Unie je zakázáno.
3. Body 1 a 2 se nevztahují na výrobky určené ve Spojeném království, Irsku a v Polsku k výrobě výrobků kódu KN 2206 00, pro které mohou členské státy povolit použití složeného výrazu obsahujícího obchodní označení „víno“.
4. Částečně zkvašený hroznový mošt ze zaschlých vinných hroznů se uvede na trh jen za účelem výroby likérového vína, a to pouze ve vinařských oblastech, ve kterých byl tento způsob tradičně používán před 1. lednem 1985, a pro výrobu vína z přezrálých hroznů.
5. Nerozhodne-li se podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie v souladu s mezinárodními závazky Unie jinak, nesmějí být čerstvé vinné hrozny, hroznový mošt, částečně zkvašený hroznový mošt, zahuštěný hroznový mošt, rektifikovaný moštový koncentrát, hroznový mošt, jehož kvašení bylo zastaveno přidáním alkoholu, hroznová šťáva, zahuštěná hroznová šťáva a víno nebo směs uvedených výrobků, které pocházejí ze třetích zemí, na území Unie zpracovávány na výrobky uvedené v této příloze ani do takových výrobků přidávány.

C. Míchání vín

Nerozhodne-li se podle čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie v souladu s mezinárodními závazky Unie jinak, je na území Unie zakázáno scelování vína pocházejícího ze třetí země s vínem z Unie, jakož i scelování vín pocházejících ze třetích zemí.

D. Vedlejší výrobky

1. Úplné vylisování vinných hroznů se zakazuje. Členské státy s ohledem na místní a technické podmínky rozhodnou o minimálním obsahu alkoholu, jež musí obsahovat matoliny a vinné kaly po vylisování hroznů.

Množství alkoholu v těchto vedlejších výrobcích stanoví členské státy alespoň na 5 % objemu alkoholu obsaženého v získaném víně.

2. Z vinných kalů a matolin nesmí být vyráběno víno ani jakýkoli jiný nápoj určený k přímé lidské spotřebě, s výjimkou alkoholu, vínovice nebo matolinového vína. Lití vína na vinné kaly, na matoliny, nebo vymačkanou aszú dužninu se povoluje tam, kde se tato metoda tradičně používá pro výrobu „Tokaji fordítás“ a „Tokaji máslás“ v Maďarsku a „Tokajský fordítás“ a „Tokajský máslás“ na Slovensku, za podmínek, které stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1.
3. Lisování vinných kalů a opětovné kvašení matolin pro jiné účely než destilace nebo výroba matolinového vína se zakazuje. Filtrace a odstředění vinných kalů se nepovažují za lisování, pokud získané výrobky mají řádnou a uspokojivou obchodní jakost.
4. Matolinové víno může být, je-li jeho výroba povolena daným členským státem, použito jen k destilaci nebo ke spotřebě domácnosti vinaře.
5. Aniž je dotčena možnost členských států rozhodnout se požadovat odstranění vedlejších výrobků destilací, musí s nimi každá fyzická nebo právnická osoba či jejich seskupení disponující vedlejšími výrobky nakládat za podmínek, jež stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle čl. 112e odst. 1.

* Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

** Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

*** Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21.

**** Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.

***** Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 34.

***** Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

“